

מנילת שיר השירים

עם פי רישי זל ואבן עזרא זל

וزاد נספּ עלייהם

מקורי וביורי רשי

וزاد הפירוש המפורט על האבן עזרא זל

מחוקק יהודא

בשתי מערכות

מtractה א] בשם | מtractה ב] בשם
יהל אור | קרני אור

הכל כמבואר באורךה בהקדמת החומשיים

מתוך החכם הטפורה טהרייל קריינסקי זל.



דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

www.daat.ac.il

הקדשה לפירוש אבן עזרא

לטשה (טו), ודע כי בנות ירושלים, השתבשרו בו א蓋ים רבים, אחר שכנסת ישראל היה המדברת, מה עניין בנות ירושלים, י"א כי שתים הנה אחת בשטוט, ואחרת הארץ, נטרת ברם, וראית רועה עובר, ונפל החשך של מעלה, ואחרים אמרו שם אותן אותן העולים, בטעם. ונתתי אתה לך לבנית (יחז' טז טא), והנכוון בעניין שהטשל הוא על אשא הדרברת עם נשאה, ותשיב אטריה לה, כאילו תאמר עם מחשבותיה, והן בנות ירושלים, ואחר שהעיר הפטוק שנראה המקומות לשלטה הוא שלטה המלך, חזק מהאלך לך שלטה (לטשה ח יב) שהוא הטשיה ונקרה שלטה בעבר שהוא בני (יג), כאשר נקרה דוד, ודוד עבדי נשיא להם (יחז' לו כה) (יד), ובן נקרה בני ישראל עבדי יעקב (טו), ויתבן להיות בטהו תפלה לטשה איש האלהים (תאה' צ א) על דרך רב סעדיה נאון זיל, שאמר שהתפלה היה לדוד, והיו טגניות בה בני משה, והנכוון שהוא והוא יהיה עמדי:

אור יהל

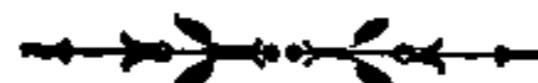
דס"ב ח יכ) : (יח) הַסְּפָר כֹּוֹת הַסְּפָר כֵּן תְּרִיכָה פְּלוּי (דס"ה ו כל, טו יו) שֶׁר וְלֹא הַמְּאֲדָרִים עַל יְמִין סִימֵן צִימֵי דָוֵד, וַיַּקְרֵא גַּעַל הַוָּס (דס"כ כט ל) נָס נְזִימָה (דס"ה כב נ) נָס הַוָּל (ויק"ד ס' יג ה) קְרָלָתוֹ נְכִימָה, רַבְּ מֻמּוּרִים כֵּם, תְּהִלִּים מִוּמְפִסְתִּים כֹּוֹת מוֹתָה כְּ וּמְנַפְּגָע פְּגָע הַיָּמִן, כֹּוֹת הַסְּפָר מוֹתָה כְּ וּמְנַפְּגָע פְּגָע הַיָּמִן (יג) עַיִן (לעיל מהות י) : (יד) סְכוּנוֹת נְכִימָה עַל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיטִים : (טו) עַיִן (יח' לג כה) : (טו) וכֵן פִי' כִּמ' ז"ל בס וְחַב' וְלֹפִי דעתינו טמאה מהווינו הנבר זמת התפלה, כי היה לנו לאון רכישות ז"ל בס, כל ממד וממד טיה חווה, ומיין (חומר פ"ז עכ"פ גמ"ה ו ים דס"ב ט ו פעס טנית (מ"ה ט ז,

הפעם השנייה

לא יתבנו דברי חشك בטדרינה לעניין כל הרואים, על כן הוא הטשל, נשרה אחת קטנה טאר שאין לה עדין שדים, וזהה נטרת ברם, וראית רועה עובר, ונפל החשך בלב כל אחד מהם:

הפעם השלישית

אין לטעה טפדרש שיר השירים שדרשו רוזיל (ייח'), לבן באשר ראייתי גדרולים ועתודי עולם עשו נס הפטש, וגוטסיטו ונרעו (יג), נס אני יצאתי בעקבותיהם, ובכל שלטה הוא שלטה המלך, חזק מהאלך לך שלטה (לטשה ח יב) שהוא הטשיה ונקרה שלטה בעבר שהוא בני (יג), כאשר נקרה דוד, ודוד עבדי נשיא להם (יחז' לו כה) (יד), ובן נקרה בני ישראל עבדי יעקב (טו), ויתבן להיות בטהו תפלה לטשה איש האלהים (תאה' צ א) על דרך רב סעדיה נאון זיל, שאמר שהתפלה היה לדוד, והיו טגניות בה בני משה, והנכוון שהוא והוא יהיה עמדי:



שיר השירים א

א א שיר השירים אשר לשלה: ב ישקני מנטיקות פיהו פיר אבן עוזרא

ש' רבת רשי

הפעם הראשונה

ב כל נשיקה שהוא ללא לטיד (ה),acea בפה (כ), כתו ויישקיו (ברא' לנ ד) עם הלמיד ביר א: בכח או בלוז על פי מנג הסדריות, כתו ושקה לי (שם כז כו) וישק לו (שם שם כז) וכן ויישק יעקב לרחל (שם כט יא) (ג): דודיך אהוביך יותר ישמחו טהין (ד), והנואן אמר כי הוא הריר שהוא תחת הלשון (ג), והביא ראייה מהפסוק, לכת נווה דודים עד הבקר (טשי ז) (ז):

הפעם השנייה

ישקני דברי הגשה, באלו תדבר עם נפשה (ז), וכל תאותה שיישק אותה פעמים רבות, כי לא תשבע טאהת (ח), ובאלו הרנייש הריםה (ט), וחורה טברת לו (י): כי טובים דודיך. יותר טין ירוו וישמחו אהוביך (ימ), או על פי הנואן רבינו פעריה (יכ):

הפעם השלישית

ישקני החל טבריהם שהוא העיקר (יג), ונשיקות הפה הם התורה והמצוות, כאשר כחוב עקב אשר שטע אברם בקולו ושומר טשרתי מצותי חקוטי ותורותי (ברא' בו ה) (יז), ואל תחתה בעבור שאמר יישקי לדבר עבר, כי בן דרך הטקרה או לחיותו נוגע טמי מנשך קרלון כחן אל ישר משה (שנות טו א) (טו), יעשן ענל בחורב (תה' קו יט) (טו), והפוך הדבר (ו), אלהים באו נויים (שם עט א) (יח), ורבו

יהל אור

כלzon נסאר, וטיס כלזון טכח, ויפרכ כהן פ: ערף טומחת לכלה ומגדרת על נפשה מי יתן נסיך (ח) ווְאֵת נָמָרָה מִנְצִיאָה לְךָ: (ט) הַרְעָה אֲרָנִים טמייהו ארנאות נפשה: (י) האליה ממשה לדבר קלייו: (טט) כהאל הַמְּלָאָה לְדָבָר עַל נֶפֶשׁ וְלֹעֲזָר הַכָּנָתָד וְהַמְּלָאָה לְדָבָר צְבָא לְנָכוֹחַ, כי צערה בקרבה כי סאניס דודך יותר מין, כי כס ירוו וישמחו מוהנין: (יכ) כי הוֹמָה הַרְיָה קְתֻמָת הַלְּזָן יְרוּנוּ צוֹר יותר מין: (יג) כי כוֹה הַחַל לְהַכִּיר הַת בּוֹרָתוֹ: (יז) עיין פ"י, ה"ה, ז"ל טס וכינולוי: (טו) נמקוס הוֹמָה צָר מטה: (טנו) נמקוס טטו: (יז) ומגף נכתוב טבר נמאנס עתיל: (יח) וסיל"ל יכוֹנוּ כי

רש"י

למי מטבח למת וכי אורת, מינס גוטקיס נקס הילם ניר, וכ"כ (מלוט קסלט עט"ל כל זה נסיתני נסכמה) וכ"כ (נכחות ח', כ') ניג' לבrios מושך לני למת טשלויס כטוטקון מין נטקיין מלוח על גב סיר, ומלחא לומר טס דגש יר ביל נקלט טקיקס, מלטראס ז"ל (בינס יז כ') וטזע גבעולן נטהני: (ד) וכ"כ (פ"י, לר' פ' מיל דג' ל"ד)

עמון

(ה) שיר השירים אשר לשלה. צנו לכוונו כל צלמה (דק"ל נמה לח מיחסו חכל חייו כמו במלחו וקהלת) האומוליס צעיר הצעיר קרץ מלך צהצלאס צלו ציל צהום נל כל הצעירים חכל נהמן להקצ"ה מלה עדמו וטעמו כנסת יבלאל א).حمل ל' עקידת לה קיה כטולס כדורי כויס קדש וטיל האילים קדש קדשים ב).حمل לבני אלטז בון נוליה ומה סדר בדומס ג).

ナルך צנטל פלה חטיס ונמכו לנחocosحمل לו כלוח לי כך וכך סולת כך וכך סובין כך וכך מולשן וסלת לי מתוכה גלוסקן חלה מנופה ומושלה כך כל אלטוכיס קדש וטיל האילים קדש קדשים טכלו ילהם זמיס וקובל על מלכותו:

(ז) ישקי מנטיקות פיהו. זה הקיל להו מלה נפה בגלוות וחלמונחה מי יtan זויסקי שמילך צלמה מגזיקות פילו כמו אלו לפ"ס מקומות צנוסקון ע"ג ל"ז צו צו נסיקה עס למ"ד ניד ח"ז כהה לו צוואר, ובלי למ"ד נפה"ס וסיבע (קרני הור העלה וסס): (ז) וגתח"ס "הכונך" וט"י ה"כטח טמי יוחר יסמחו מהין הס כי יונציס וסוחיס יין: (ה) והו נקרת דוד: (ז) שנמל נאס' לאון רווי, וכוון הכלם הכלון בתוך פ"י הנחן, ומלך טס טוכיס מכל מיי מהכל כי כל הטעודת תקרת ע"ז ל"ז וגי"י במייהם להה' ז"ל טס, ערוה דודיס, להביס להן את דודי, וכן פ"י כרלכ"ג טס: (ז) מהר ישקי

טקו"ב

(ז) מרט אפל פ"ל, ילקוט המכליו יטפי' פ"מ ס', ילקוט מק"ט: (ב) יוויס פ"ג מ"ק, טספמיה ידים פ"ב, מגילא ז, מoit פ"ה י"ה עגטומלה מ' מטס ס', מונומל ב', תזוז מ': ג) טוית טס, מרט וועל, תנומול מ' טס, תנומול ב' טס, ילקוט תזוז צ"ס, ילקוט כלן, תתק"ל גבעולן נטהני: (ד) וכ"כ (פ"י, לר' פ' מיל דג' ל"ד)

3

שיר השירים א

**חֶזְדָּיו גִּילָה וְשַׁפְתָּחָה בְּקָבְבָּרְנָה דָּרְבָּן טִישָׁרִים אֲהַבָּךְ :
הַשְׂתֹּרָה אָנֵי וְגַאֲוָה בְּנָתָר יְרָצָלָם בְּאַתְּלָן כָּרְדָּעָת שְׁלָמָה :**

אבן עוזרא

הן נעדרות קטעות (ט) : ד נכירה. י א שהוא סון אוכרתה (ויקרא ו ח) זפרו כוין לבטן (חווש יד ח) (ט) : מישרים. האר הין, בסמו יהלך בטישרים (טשי כנ לא) (ט), האלך להודי לטישרים (לטה ז י) (ט) [ב], ומים סיין, ישרה עצמו ואחר עמו, בגין ענשו סטישרים אהובך (ל), העליטה הגוכרות (ל), וכטוחו, וארא אל אברדם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ישטי ה' (שפטות י נ) עניינו ובשמי ה', ורבים במו, ואחריהם שאמרו כי הטישרים אהובך במו וטניד טישרים (ישעי' מה יט (לכ), והראשון קרובי אליו : שחורה, יש מפרשיות שהו יפה, במו האשה החושית (במד' יב א), כי טרוב, יפייה הסדר האם שתשלוט בה עין רעה, על כן תקרא "כושית", ושהורה, אין לנו צורך בפירוש זהה באשה החושית ולא בטלת שחורה, כי הנה הוא העדיה בנטשה

כיאס גלים וסמות טו לסק לפי פלט ולרטס ומתקמטשים נטולס וטס מולדים דודיו מאין ומשוד הנקם לותו טו) : (ט) שחורה אני ונאה וגוי. חמס רמיות הלא קל נמייכס הָס עזבי הייטי פלי סמורות טבי כי סטולס הָס עזבי קאפת הסמת ונלה חני בחיטוך הגריס נאש הָס לאי סחורה כלכלי קدل סמחירות מפני כנטמים סקס פרומים תמיד במדכויות קלה או נסכלס לריהם כיליטות טלה דוגמל סיח זו חינורה כנפת יסלהל לעובדי כוכביס טהורה חני חמוץ ונלה חלי במטטה חנותי י). וחא במטטי יס מהס נחים הָס יק כי עון השגאל יק כי כננדו זכות קבלת הטורה יח). וקורח לטעדי כוכביס גנות ירושלים על טס קאי מטהה להעשות מפלפולין יט). לכולן כמו

קרני אור

(ט) אטנן, טיב מגן כרכיבע וויה נמקה, כי כטאות בית וויקס, לח נמוך חף גס פעס הכת נלי, רק פמייד נלי : [ב] האקס טה כמיצל שמגות לין, בסנס שוקחות כחו סיכחדר נפ' סנימני חל בית סיין, כי סקווי ד' טריש מטהמי לב, טיקס מטהחס, וטיקס מטהריס במשדים, לממוו הרם לדיק מיטדים (יטשי' כ"ז י') ולחמוו ומך כוין בטיב סולק לדוחי לחייריס (טמיט ו' י') ולחל כי יתן דכוום פיעו יתפלך נמייאיס (אטלי כ"ג ל"ה) (ר"מ ו' תבונן) :

פח' זיל (לייה ה ג) "נאלן דריך וכר וינקה כביה ומוקס", והגה פמל נמלל ל"ז כנוון עמל הוועי (תב' פג טו) וכקחלת י טו עמל הכסיליס חינמעו, סחתינו ס' לנקה, וכן בית נכ"מ כל"ז, וממלע פיח' נלי, הכותות נטה ביטה (אטלי ט ה) ועיין, כס' האומות לסת' ו"ל שפי' טס "וניה לסתון נקכח", וכן הפס מוקט מלון נלי (ט"ב יז יכ) כטמתה כטמות, ואוּה ככתיב, מגל טקיי הווע גהה, וכן (לייזב' כ, ט) ולג פועל חטורינו מקומו : (ט) וכן פיע' הרלב'ג "הטנאות וכט הקטנות חדך נט קו' ליה" וואוּה מלטונ עטס זוכר : (ט) הפלל וכט צפערית, מורה נס על ריה נפה, וכחהר מלט לאירלה ווּהזכר בקרבות ווּה זוכר כוין לבטן (ט) זוכר כוין לבונן (אטט' יד ח). נמלר על ריטו, וכמו זהמר לבני זה וריה לו כלבונן (פ' ז) וייה עניינו שנרייה התי ריח להנתק יותר מהין : (כמ) וכן פיע' הרלב'ג טס, נמנגן סיין הטעכ עי"ט : (טט) וכן פיע' הה' זיל טס תמלר כוין : (ל) וואוּה מין מישרים : (לט) ומלה להכזק חטוג על הטעמות הנזוכרות : (לכ) וכן פיע' הרלב'ג, וויאה למרו מישרים הפטזק טס תמלר, וויאה כוּה שגעני המישרים הואר הכהנו הדש', ר' זיל הואר האצערו לרמות יוכב כטמלות וווען החקמא נטס יכהרו מה טידיהו

טקריב רשי'

כג'יס : טז) יטשי' מ' ד' : טז עיין מדרט טה"ט כ"י ליפ' : יז) פאת, פ"ה מדרט טה"ט כ"י, טמו"ר פכ"ג י' וטמ"ט ב' : יט) טיה פ' מ' מדרט טה"ט כ"י, וטס ואמה בנטטה אמרטן ילקוט תפתקפ'ג : יט) ופי' סטוק עיר וטס נמלינס : וטז'

שיר השירים א'

עדני חבריך : ח אַבְדָּלָא תְּדַעַי לְךָ הַיּוֹפָה בְּגִשָּׁים צָאֵידָךְ בְּעַקְבֵּי הַצָּאן אבן עזרא

ריש'

(ח) אם לא גו'. זו סילה מסוכת הלוועה לס' ל' חותמת (מה), והוא רחוק, י"א: ערת (מג), סן ווועט בהם (ש"א בה יד) (ט):
הפעם השניה
 לריח שמניך. כי שטניך יש להם ריח טוב טרnoch, והזוברת שטך באלו שאן טור דרך סכלנו כלון וסעקניז ניכריס טוללי"ס יורק לפניה, על כן עלותה אהבור, וא"כ כלע"ז בח). וכן קרבה גמקלה ועקבותיך ל' ישטניך טרnoch, אף כי ניטיקות פיך (ט):
 בישכני. וכל אחת טהעלטota טתאייה ואוטרת טשבני אהיריך נהייה (ט): המלך הרדיי. יותר נשתח בך טטה שיביאני הפלך חדריו:
 שחורה, ובבעיר שאללה העלטota הי' אומרות משכני, חורה הנערת לה, ואטרת אייני פחוותה טבב, אעפ"י שיש בי שהרות מעת באחלי קדר שהם טנוילים לשטש תשיד (ט), יפה אני ביריעות שלטה (ט): אל הראי. פירושו אל תבזוני (ט'), או אל תראני בעין קלון: והסרין. כי זה היטהחות לא נולדתי בו רק הוא טקרה (ט), ויסור, וسبת זה הטקרה, כי בעטו אחוי עלי ושמוני נוטרה את הברביז, ובתחלת קודם זה אטילו ברטי של' לא נטרתי, וחורה לרעה ואטרת לו הנידה לי اي זה טקים תרעה ותרביין כי אני רוצה לשוב רעה (ט), זארדיינ' אהיריך:
הפעם דישליישית.

לריח היה מלמד מעשו של הסקום, ומורה אנשי דורו, ובכל טקום שהילך נקרא שם אברם בשם ה' (ברא' יג' ד) (ט), וזה שטן תורק שטך, על כן עלותה אהבור. על בן עלות שאין להם בעל, בך אנשים שלא היה להם אלה הכניטם החת הייחוד, בעין. ואת הנפש אשר עשו בחורן (שם יא ח) (ט): משכני. שנטשך אחד רטקים ויוצא טראע טולדתו (ט): הביאני המלך חדריו. שהביאו אל ארץ בנען, ויתבן שהחביבו ועטד על סודות צפוניים (ט), וענין נוכירה דודיך הוא בנין טובח בכל טקום ונטעית אשל (ט):
 שחורה. החל בשעבד מצרים, אעפ"י שאנו שחורה בקצת מעשים רעים, נאה אני בשטרת הבריות: יהוד השם, אל הראי. היטש הוא נלות טצרים, ומוי סכב לי ישתבני היטש, אנשים מבני אטוי (ט), שטמוני נוטרה שאטור בתים נבראים, ועובדתי של' (ט), ובן תמא באס' יחה: קאל, שהוואים הנבוא שיישבו, כי היו מהם עובדים עבדה זורה. איןטר לישטוק חסתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים (יהו' ב ח): הגירה לי. שחورو בתשובה ושאלו, איך היו רועים האבות. ונאחו דרכם, ולא נתערב עם אלהים אחרים, שיאמרו שהם בטוק, וזה עניין על עדרוי חבריך (ט);
הפעם הראשונה

ח בעקבי הצען. כטו ועקבותיך לא נודע (טה' עו' ב') האותות העוקב הדורך יהל אור

טס, פ"י ויסר וכתאי "ומחתני עמל" : (ט) מהוס כסמת הילך קניתה כטוף היטוף מס' יעוט על הטלרים להטוף ולטולג טלי: (ט) רועה גלון כמוך: (ט) ופי' טס כה' בלא, וכענין, ויעט העס חל הצלל (ט' ט' יד לט) ז"ל, קריימת כני הילס לענדן העס: (נה) ופי' טס צהטעט חל הצלל (טס טו יט): (ט) כלהה טילעקו מליח וגוטריין כה לכהיריך ממוקמה: (ט) ופי' הילך טס, געל נאס, וכן ת"י וכן ז'הון: (ט) כה לקס פסוק וזה עס הקודס לו יסקני, כי חפיילו טמיך מרחוקה טס טוויס מכ"ט נזיקות פין: (ט) יהאן מל טהמר מצאני כל"י ואה"כ נרולא כל"ר ויפרס על כל לחמת הנטמות: (ט) ומזהן טהוריס טס: (ט) מכם מוניה יס טס ירידות יפות כיריעות סלמה: (ט) מכם מוניה יס טס ירידות יפות כיריעות סלמה: (ט) פ"י אל תנימטו צו לרעה לבוזות חותי, וכן ת"ז גאנז'פ, כמה יכיתו ירלו כי (טה' כט' יט) אגונ:

מקו"ב רישי

(ט) טופטערען, טופטערען:

שיר השירים א

וְרֹעֵל אֶת־גִּדְיָהִיךְ עַל מִשְׁבְּנוֹת הָרָעִים : ט לְסֻסְתִּי בְּרַכְבִּי פָּרָעָה דְּמִיתִיךְ רְעִיתִי : י נָאָזֵל חִינִּיךְ בְּחַרְזּוֹנִים : יא תּוֹרִי זָהָב נָעִשֵּׂה לְךָ עַם נְקֹדוֹת הַכְּסָף : יב עַד־שְׁהַמְּלָךְ בְּמַסְבּוֹן גָּרוּדִי גָּתָן רִיחָוּן רִישֵׁי

אבן עוזרא

אחריו (ס) : גדיותיך, כל קטן יקרא נדי (ט), וטסמיכתו לעזים היה הרואה (ס) : ט לסתותי, היוזד נספ (ס), ביוזד טלאתי טשפט (ישע) א כא אהכתי לדוש (הושע י א) (ס) : י בתוריים, צורות מצוריות כתו תוריים (ט) : חרוזים הם הקשרים מהאבנים היקרות (ט), ואין לו חבר (עכ), וויא כי וארוזים בסדרובילתך (יחז) כז כד) כמושו (ענ), ויתחלף האל"ף בחיה"ת (עד), וזה איננו נבן, כי לא יתחלפו בלשון הקדרש חזצ טאותיות יה"א לבדים (עכ) : יא נקדות הכסף. שייה" בצורות התורים נקדות הכסף שהוא לבן (עט) : יב בכסבו. כמו מקום טוליה ונכבד, כמו גמל ירמיה הלייני נך ליוויס שיטו לך למלה וגוי) (לב) : לסתותיך ברכבי פרעה דמיהיך רועיתיך. למל זו כמו למל לקלתו במון מיס לג). וכמו למד לליה שנין לקבולה סוטיס כרכבה טהספת מתחמי נלהת לקלחך כרכבי פרעה להושען כמו שנחמל לרכת ניס סומיך לדר). סוטיס כרכבה טס דמייך לטעמי שטקהיך מלתקוף לה). שנחמל ולחמס מהלייסון לו). זהה לחייתי כספרי חנוכה לו). ד"ה דמייך רעמי טס קלהית לח). דמייך חליסמ"ה בלו"ז לט). את : לסתותיך. קבולה סוטיס וכלהון לעז' קבליט"ה לח). דמייך חליסמ"ה בלו"ז לט). כמו חומי דימו להרגן ט). כי טס קסטתיק קיקסופיס נחים : (י) נאו לחייך בתוריים. כמו חומי חווון ומלחת זאכ : צוארך בחרזים. עקי זאכ ומרגניות חלוזות צורחות צומי חווון ומלחת זאכ : (יח) תורי זהב נעשה לך. נמלכו חני ובית דיני לפני כפתילי זאכ טל צוות טיס : (יח) תורי זהב נעשה לך. נמלכו חני ובית דיני כדי בה פרעה טהסימנו ולחמק חט לטו לדודך חמליך עס כל טנה גני חולמותיו כדי שנטהה לך חולי קצוצי טוכב : עב נקדות הכסף. טליה בידך כבל טולגות ממיליס שנдолה כיימה צוות טיס מביצת מליס טא). נקדות. כלי כסף מנוקדים ומילויים כחנרכולות וגוניס : (יב) עד שהמלך במשבו. מקיצה ננטת יטאלן וחומרת כל זה למת טואה נמלתני וחני נמלתך רעה כי בעוד המלך על הסולחן מסכת חופתו : גרדיה נתן ריחו. מילוק לאבוחץ בעוד טהאכינס כספי קלקלתי כעגל מב). וכלהון חבס כתוב הכתוב נתן לינו ולמ כתוב בטחין הוא הסבירה לפי שדרר כתוב כלהון קיים טג). (טיגן

יהל אורד

כ' הצעיטין כען תוריים גלחים : (עג) הס הנקים סה) וכן פי' רב"ז לסתכלו צפסיעות דרכ טולכו ההמן וכמקנים נכלס : (ס) כן פי' רב"ז ז"ל (סמות כב יט) ועיין פי' כה' ז"ל (סמות טס) טהויה נמהה רק פ"ה כהן : (ענ) וכן פי' גרד"ק טס 'כמו רב'ז' הום צפס רב"ז ז"ל, ודקה פותו, וכלהון פי' כדרבי רב"ז ז"ל : (ס) וכן דעת רד"ק וללב"ג. ויליא כרכבי כרכבים על סוטיס מהת, הס כיות המרכיבים מהרכבה סוטיס : (ס) וכן פי' גרד"ק טס : (ע) כען רהט תור טהויה תננית מזולג, וכיום דרכם לעזות ריש"י

מקו"ב

כט) מ"ט עז' כ' : ל) ומייך יג' כ"ב : לא) ניל"ח) פערען טיקס : ל) ט) טמות י"ל י"ל : ל) עין פאי' חיט י"ט : לב) ומייך ל"ה כ' : לג) טס י' י"ג : לד) חבקוק ג' טז' : לה) ויליס דמייך מעיין טפיקק, קסינו : פא) מוייה פ' מ' : טב) ילקוט מהקפ"ג : טג) נכמה וק כ' לט"י ער"פ לנו דמייך טאקס (הס ט"ס ב')

שיר השירים א

ע אָרוֹן הַפְּרִזֵּן | דָּזְדֵּי לַיִן | בֵּין שְׁנֵי יְלִין : יְהִיא אֲשֶׁר הַכְּפֵר | דָּזְדֵּי לַיִן
אֲבָנָ עֹזָרָא

ומסבוי ירושלים (ט' ב' בנה) (טו), והקרוב אליו שהוא המקום שיש בו סבבה לשאות כתנה נשתי היין (עה) : נרדי. בושם כמיין כרכום (טה) : יג צור הרבר. פירוש דבר צור (פ), בטנו וצרת הכסף בידך (דבר' יד כה), ו'יא חתיכת (פה), והוא רחוק, ופירוש טור, ו'יא כי טר דרום הוא המוסך (פכ), וזה רחוק, בעבור שאסור אריתי טורי (לטחה ה, א) והנה הוא ביחס סטיני הצמחים שלוקט (פה), ועוד יודני נטעו טור, והנה הוא נטע, והמוסך אינו נטע (אה), ו'יא כי טר יתרеш לשני עניינים (אה) :

הפעם השנייה

השיבה צאי לך בעקבות הצאן. ורעד נדוחת קטנה בטו שאפת קטנה, לטעתה טמשבנות (טו), כי שם הוא טסומי : לסטמי. נקבע הפסום : ברכבי. יש רכב עץ ורכב ברזל, אשר לה דמיון רעיה בין אותן העלות שאהובני בטו הטוסמי בין הרכב, ודריטה הגעיף שיש על לחייה מצויריה, בטו הפטג התצויר בדתו תוריהם שהוא על לחיי הטוסמי, והלי הכתם הם הקשורות בדתו קשורות שיישטו על צואר הטוסמי (פו), ולא היה ראוי לך שיהיו התוראים שלך, כי אם זהב עם נקודות הכסף, ענתה היא ואטריה אופשי שריחוי נודף, ואՓילו הפלך כשהוא ביטשו יהאה להרייך נרדי, יותר טוב ריח נודף יש לדורי שהוא צור הטור, והייתי שתואה שלין בין שדי, והייתי חשבת שאין סחבקה, אשבול הכוורת :

הפעם השלישייה

אם לא תדע. השיבת הנבואה שהתנכה להם במצרים, ו'יא שהיה אהרן וכן ענין שלח נא ביד תשלה (שמות ד יג) שלח נא ביד אותו בכל עת (פה) : את גדרויניך. הם קטני אמונה שאין להם דעת נכמה (פה) : לסטמי. החל הנבואה ואמר לישראל טפי הנבורה לסתומי (ב), ונאו לחיך בתורות, והענין כי תצא ממצרים בכל בפתח זהב ושתולחו, ענתה בנסת ישראל עד שהפלך ביטשו, והענין בשוביאני אל הר האלים, או יתן נרדי ריחן והוא ריח הקשות, בין שדי ילין. בין הרכבים, או באמצעות טנהה ישראל :

הפעם הראשונה

יד אשбел הכהר. יש אמרו שהוא הכותבת (הה) והקרוב שהוא כמו בלשון ומשמעות בן כלשין

ב' גלווי הכסף מה מענינים מילוד : (עו) יעניינו פרעה טיתקסטו נכס, וומר לחייך וויהך, לפי עגין סוכוב ובקעת הדבר : (עה) וזה כלzon מונגל כס הנקפות טיבריה רוז'ל, וכן פלטה הוה כוללנו מסובין : (פה) ר' יונה כתג כי הוולד : (פ) קמור כל גוסס מרית מלוד, לך לנטות כריה מתננו כלב וכיפסל ופיג ריחס מעט מעת, לך בסנדליך יהל מה מפיק כריכ זמן רב : (פה) פ' חנודת החתה : (פה) וגמאות לך בג כתג פהו דעתה גנגון : (פה) ותמוסיך לויו מתקעת : (פה) כי ליגנו מה : (פה) נסיתו לך הו נטע, ולחט' מתייכס ולוקטיס הוטו, ועיין פ' כה' ו"ל (שמות ל' גנ) ובצחורי טס : (פו) פ' ממסכנות הכרועים : (פו) ומה שוטה לסוסיה מסקר ברכבי פרעה שרים מוכנת ליפיה לקבל רקומות וטmedi : סקל מדרון כסוסיס לשר ברכבי

טמפניים ספלו סמתקו מגננותיו לרמה לאו לסטן חנס מילוד כתיב (טד) פגט פ' ג' : טה) ופי' רט' ו"ל טס מזפ'ז 1

רשמי

כלס' נמסכת עצת פלק ר' ט מדר). דנטעס דלט' כתליך הצעחיך הו סמליח מטס חמ"ט טה). חכנ לפירוט בטוטפות טס פפירות וס'ק מ'ק נתן ולע' מזב וכו' מטס חמ'ה חכן מה סלה כלב הצעחיך הו סמליח וכו' צלחו בכוי מטס לסטן נקייה) : (יג) צורר המור דודי לי. דודי גנטה לי כמי ציס לו לארוב גמול במקו זומל לו קלי לך לארוב זס ציכון רית טוב מן הכלקון שחדרה קך מקודס בירוק כויה נפרלה ליקלח על מנטה הפטג ומלה נס כפלה טל טונס ווילט למדנו למיטן וויכח וזה כמיטן ויכפל על זוכב סטגל : בין שדי אילין. חט' לפי סטעלמי צו זומל לזכון טס : בין שדי. צין צני גדי החרון טו) :

(יד) אשבול הכהר. יט כופס סטמו שלין בין שדי, והייתי חשבת שאין סחבקה, אשבול הכוורת :

הפעם השלישייה

שיר השירים א

בְּכָרְמֵי עַיִן גָּדִי : טו הַבָּקָע יְפָה רַעֲיָתִי הַבָּקָע יְפָה עַיִינִיק יוֹנִים : טו הַנֶּגֶךְ יְפָה דֹׁזַּרְיִי אֶתְּנֵס נְגֻם אֶתְּצַרְשָׁנָנוּ רַעֲנָנָה : י' קְרוֹת בְּתִינוּ אֶרְזָים רְשֵׁי

אבן עזרא

לעו, כי הוא כמו אשכולות (טט) : עין גדי. מקום כופר כמו כפליס נס נילדיס מז). ונטוי הארץ ישראל שיטצא שם אשכול הכפר (טט) : עין יונים. בעני יונים, כי מנהג בני מז עין יונים. יונה שלא להתחבר אלא עם הזוג שלה : אז רעננה. חזיה בעז רענן (טט) : י' רהיטנו. מדברי רבחינו זיל (טט) : ברותים. אין לו חבר וויא שהוא ברושים (טט), ויא כי רהיטנו הוא כמו ברהטים בשאות המים (ברא' ללה) (טט), איב יהיו ברותים כמו אבני שיש (טט) :

והריحمת יפה. ויפס כי מעין יוניס כלומל כל טופת לריך זדקה וספיניה נחית נופת לריך זדקה (טט). וכדונמל זו כי מחלמי לך טל טאך ולכי הת יפה צנעה וכנק יפה בנטעת חנות יפה במטען כי טויה חינה טיען יוניס לדוקיס יט לך פלנקו כי צונס זו שמקורת היה כן זונה חינה מליתמו צודוג נחמל נא). לך ויחטטו חליו כל בני לוי נב). אלה טשו בטנו ושור הק יפה במלאות סמוך סנאמר וכנא טו לוטה וגוי ויברך הווטס מהה (טט). סידי זכלסה טל לך : (טט) הנך יפה דודי אף נעים. נה כיofi צלי הלאך. חתך טוח טפה : אף נעים. שפכת טל פצעי וכמלים טכינט זטומי זcosa קילום צל ידרט גהט וילח כל כס וירנו נד) : אף ערשו רעננה. ע"י נתימותך בסה רעננה ערשו בגנו ובגנותינו טפיו כולם נקבות הלאך מה כמו סנאמר ותקאל סעדה ונוי נה). והמתכן קורי מטה סנאמול בסה מנכו שלטלה נו). וכן מקדים קורי מטה סנאמל ציולס צהיל המחות נו). הצל בכית ה' נה). טל טפס פליין ולביין טל יזכרן : (ו') קורות בתינו ארזים. שכם סמוכן סוח ויה יט). רהיטנו. נה ידעתי הס לאון קלזיס והוא לאון כרמים הך ידעתי טהען צלזון מנקה סנייעו לטימי ביטו טל הדרס כן מעדים נו ס).

יהל אור

(טט) וסוח האפכול הדרקל, כי יט לדקל שמות מצחניות לאטמא : (טט) וכמס הקורות פלקות טהמלו זל' ה' חמי כי סיוני זמנו, ויט לו ומון הנקרלה דלאון ערבי כיתו לא הדרס ורהייטי כיתו טל הדרס. כס מעדים כפר, ולו ריח טוכ : (טט) וטס נמללו נטוועיס חמרייס רניז וטוניז, וסוח טמקוס הפל נקלה לפנים חלנון חמר (כרה' יד ז) כמו פאנגד (דס' ב' ב' ב') בחנוון תמר טימן גדי וכי (ב"ל פמ"ב ז) "ויגען גדי דתמרייה", פ"י טפיו מהלליין ומתקיין כס הטעמים בסו גדליס בס ארבאה, ווקרה הלאון המר, ע"ס ככrichtה, כי חלק לאון ככrichtה הוזמ : (טט) ויכיה רענן הפל סרכו "רמן" כמו "גער" בכפקא מהתוון, וכמו כטכ כס, ווד רכיס ננטפת הטעירות, ונופל טל עז מהל כוֹל עודנו נטהנו ומלה טלומיין וגעוריין (כטס

טקו"ב רשי

חתקלג, ומדרת אטט בין צי סכיניות : טו) נמוץ ד' : נד) ויקלח ט' כ"ז : גה) כס פ' ד' : נו) למשט ג' ז' : י'ג' : מז) כ"ס נמלוט ווטט, וכ"ס ילקע תפkap"ד : גז) י"ב ליה ב' : נה) סוח ילקע תפkap"ד : טט) גמל' י"ז כ' : ג) שיט פ"ר : גא) מותט פ"ב, ילקע טס ג') כ"ס מלהס ווטט : ס) פין תענית יט' מ' : תפkap"ס : נב) טמות לאג כ"ז : גג) פס נ"י מ"ג : כבגס ט' מ' : וטס וקווות ביט. עין יקל מוּט ק"ס

שיר השירים א ב

ו 11

רְחִיטָנוּ וַיַּהֲיטָנוּ קָרֵי בְּרוֹתִים : בְּאָנָי חַבְצָלָת הַשְׁרָדָן שְׂוֹשָׁנָת הַעֲמָקִים :
בְּכֶשְׂוֹשָׁנָה בֵּין הַחוֹחִים בֵּין רְעִירִים בֵּין כְּתָפָחָה בְּעֵצִי הַיּוֹרֵד
בֵּין הַזָּרִי בֵּין הַבְּנִים בְּכָלָה הַמְּדָרָתִי וַיַּשְׁבַּתִּי זְפְּרִיוֹ מַתּוֹק לְחָבִי : דְּהַבְּיאָנָי
אַלְדְּבִּיתְהָ תְּיִן וַדְגַּלְוֹ עַלְיָ אַהֲבָה : הַסְּמָכָנוּ בְּאַשְׁיָׁשָׁות רְפָדוּנִי בְּתַפְּתָחִים

אבן עוזרא

ה) אני חבצלת. כי א' שהוא ורד (ט), וו"א
שהוא צמח אחד נכבד יש
לו ריח טוב, ועינו בעין שחרות (כ) : שושנת.
ו"א שהוא צמח לבן ויש לו ריח טוב, והוא
חם מאד עד שריחו יכאייב הראש, ויתבן
להיותו בן, יהיה פירשו טן שש, כי לעולץ
היא ששה עלים לבנים (ג), נס בתוכו בדשות
בד סעיפים ארוביים, נס הם ששה, ויהיה
פירוש ששתתיו שושנות בריח לא בעין (ד) :
ג בתפוח. Cainlon התפוח (ה) : ד ורגנו,
טן תל מhana יהודה (בטדי' ב ג) (ו) :
ה באשישות. כל זכוכית מליאות יין (ו) :
רפוחני. בלשון ישטעאל בטן חזקוני (ט),
ו"א שיטו הייע תפוחים טן רסידתו זהב
(לטטה ג י) ירפס חרוץ עלי טיט (איוב מא
כב) שענו עני הצעה (ט), ודהו רחוק
בעינוי:

הפעם השניה

הנך, אטר הוא הנך יפה, אטרה היא הנך יפה
דודי, יש לי בתרינה ערש (ו), רעננה
ובית נכבד, וזה עניין קורות בתינו ארזים:
א אני, לבן אני עתה בחוץpetto חבצלת
השרון ואין פריח: בשושנה. אטר הוא:

הפעם השלישית

אשבל הכפר. משל על השבינה, ענתה
שבינה אחר שכל זה חשבת, יפה
את ענתה בנסת ישראל, שד אעשה ערש
והוא הבית בשתכניםSSI לארץ ישראל, לבן
אני עתה בטו חבצלת שהוא בשرون, שהוא
מקום טישור כל אדם ישוננה, ובשושנה בעתק,
רנל תרטסנה, ואני מתפחה, אטרה
שבינה אני אשטור אותה שלא יגע לך רע בשושנה בין דוחחים, ענתה בנסת ישראל אם
תשטרני לעולם אשב בצלך, וענין פריו שאשטע כל מציתו: בית הין, הוא בית ה'

ידה אור

(ו) וכ"ל כדורייל, נקרלה ויל, וכתי"ו פול תי"ו
עתיס פרוי, ומונעים נידולו, וכולחת פרוי, כן
דודי וגנו: (ו) פ"י נס טל טנקו נסחת עלי כתוב
זו מהנת: (ז) וכן פ"ט פלהון, וכוק' כמו
ונר צעל ספה קויס נס סופניים: (ט) למלה ספה נס כתוב
במרלה רק ידמה חותן להריה כתוב ספה: (ט) פ"י נס
כמו המליאה וכתחפוחים (לטנ"ג): (ט) וכן פ"י
כמלחה וריכו ומלהלו, ומוקף צעל כייל טנקו

مكان"ב רשי

ט"כ: א) מויים פ"ג, מדיק טסק' כ"י, מרוט ווטה, ילקטה מקפ"ב: ב) טמי"ר פ"ז כ': ג) מoit פ"ג, ילקטה
תקפ"ז: ד) וכאות פ"ב וס פ"י וכ"ס נמלוט טסק' כ"י, וכ"ס תנומלה מ' במלכו י' האטאמ' נ' נמלכו י' :

ה) ריין מילקהונג פיגגער וטנטילטינג עטפלינונג:

שיר השירים ב

ז 13

טנדחרניים : י ענה רוזי ואמר לי קומי לך בעיתך יפתח אלבייך :
יא כי־הנזה הפטחו הטעו קרי עבר הגשם חלף לך : יב הנצנים נראו
בארץ עת הזמיר הגיע וקוֹל הזר נשמע בארכן : יג התאהגה תגטה
פגיה והגפנית סמדר נתנו ריח קומי לך יד קרי בעיתך יפתח אלבייך

אבן עוזרא

קסיס טומל ומליין מן חלונות כקמיס חט סתו (יז) : יא חוף נברת, בטו והאלילים
הנעכו לי סכלמל כלח רחיימי חט עני עמי כליל יהלום (ישע' ב ח) : יב הנצנים, בטו
עלתה נזה (ברא' ט, ב) (יח), והנוין השני גנו, יד) : יג ענה (ישע' יט) : יד הזמיר. בטו זמיר ערייצים יענה
טפק (יג) : הזמיר. בטו זמיר ערייצים יענה קול זזה זכין חט לכוון וענו הלויס טו).
ויא כי הוא סן וכרטך לא תומו (ויקרא בה (יג) (כ) (ב) (ג) (ד) (ככ) : התור. כמשטו
סן חתורים (שם א יד) (יג) : יג חנתה. הטחים עבר. חין עכשו טולם בדרכך :
הטחים מועל מלוי מלויים : יז) : יג הנזה טפי חורף (יח). סיטול :
סמי מושך תלגוס מושך (ברא' נ, ב) (ככ) : פגיה. (יב) הנצנים נראו בארץ. קלבו ימי
הוא הטריך עד שיתבשל (כו), ובן דוא בלשון ישבועל : סמדר. בשיצה צץ הגפן (כג) [ב] :
מחמם טהילנות מוליין פרחים ולכלך דרכיס מתחניש לטלות : עד הזמיר הניע .

קסטוט נומין ומיל וקהל מלכ' לבגדי דרכיס : קול הזר. כמקמו טוליס וגט
יונכ' יט). דרכ' בטוטות לחיות מטוליס ומלפלין נימי ניסן : (יג) התאהגה תגטה
פניהם. כמקמו : והגפנית סמדר . כקופל הפלח וכמניכס מונדלס זה מוש
וימליך כל ענכח לטלה קרויב סמדר כל הענין כז לפי פקומו לטן שעת
פיטוי טנוול מלס חט חלוסתו לילך חלויו כן טה לוי דויד : ענה דדי .
פ"י מטה : ואמר לי. ע"י מהן כ). קומי לך . זורי מלך ויזהלו חייט מלט
רעהו כא) : כי הנזה הטחים עבר. חט לאכט מלהות טה לדנטיס למונט מסאלד
ילחק כב) : הנשים. טה טרומתו כל סמי מלה וכלק לו כלמל טמניכס וטח טה אל
קומי קאנדו במליס נגלו מליכס וכלקו לפס מקטלה מליס קקוו המלים טעכוד
קרני אור יהל אור

לטמה) מה טהירין זהה : (יז) הוּוּ זֶם הַמָּרוֹף , וְעוֹין מַזְגֵּס כְּנִיטֵּל שְׁמָלֵס וְמַנְמִס : [ב] פַּיְן תְּפִי פְּזָה
ירשתה טלה לרטס טכאנט כי מקולו כוֹג כטכריית : י"ד כ' , ר"ס כסלו שדור, טכאניכס ייכריס גטלה
(יט) ופי' טט הא' ז'ל, כמו הנגינט גרמו באלן :
(יט) זאלטו נון, וכאנט ג'ל' תפורת הגם ולען נספת, וענינו טין פלה, זאלטן אשה גן (טאלין
פ"כ מ"ג) לאטטה יט נס הטעל כנו' קרטאניכס : (כ) ופי' קרל'ק, כזמיד ואהאנונג אמתעניכס צו הערוילס
יכלעט לאטס : (ט) טס, וענינו סייר וטגט, זוכן בתכו הטעויס כי טפאניס כאנטראיס זומרו יירנו
לטערר טהאנטה נכת אגס ולען האליס זכל יתגו קול אשה וללה סטנקות, זל'ק כוֹג טס לטוף מה מהר
יתון קולו זאמד נגאיט ימי הנגינט : (ככ) מות כריזת זמורות וענפי החילן המרכיש יוואר מדוי, להאנק
גביזול : (ככ) הא' זל' יסתור הפי' זהה נטמרו זומן כדרית האטראיס טינס צפפ טאנטאלס גרלאן גאלן :
(כג) עיקדו טס הטעוף המצתיט נקולו חור, הא' , וטולה בימות כאנטיס, וחווא לכאו גטביב, ומא
ביה לטס חר נאלת זען קנווע, זונט כרס נטלה יטרס וארט אט טולר לטפ זוליס, וכטו, זאנטן תור גטלה
זונפה (אטטני ב יכ) : (ככ) האטאנט פירוטה, ואוול זונט זינגדל המרי יהוד טיטאנט זויסל נס גטחיקטו,
וחו מנגניכס להט הטעס : (כח) זוכן פ"י טס הא' זל' , ויטאנט לדרות האק (פי' טס זונס הסיסים כמו
הבק לפו) וונגע ייוחת הטעות והרטות מרס נמר ניטולס תקרוך חנטה, זוכנו ההנטה כוֹה ניאול הפעות, כוֹן
התאנטה למת ט"י זיאט כטמאניכס, ודעתה הא' זל' כהן נטמרו כי עלחה כדרותה חנק, כי נכל פראוי
האנטיס נמלן טנק דק מלוד זאטה כמין ורט בכמ"ח, וטוטלטו להאליך זמת טפר כדומה לו : (כו) טס האטאנט
אטל נטלא כל ארכן ויכ'ה נדרז'ל' (נלה ט ט) טאג טאנט חיונקט : (כו) טס האטאנט קדיקס גטת גטרא מעד

מקו"ב רשות

טאנטיז : יד) טמות ב' ו' ; טו) דנכו' כ"ז י"ז : טו) פיט פסי' פ' כהו' ט' י"ז : טו) טמות פסי' פ' כהו' ט' י"ז : טו)
לכ' , מס' פ' כהו' , ילקוט טאנטיז : יז) טמות ב' ; כב) מות פ' , מס' פ' כב' ; כ) טיטה פ' ;
יג) בטל' פ' כב' ; יט) ויקלח מ' י"ז : כ) טיטה פ'

על יקלול ולכד נקלחת מליים עז
סמלרוז בן) : הנצנץ נראו בארץ . kali
מפח ולחין מוכensis לכט לכל לדליקס סד) .
עת הומר הניע . צהמת טמידיס לוacl
טיל על כס כה) : ווקול דתוד . קול
קטייל הנגדל בו) . ד"ה קול כתויל קול
טסניע זמן יליהטכס ממלאים בו) : הימנה
חנטה פניה . בגיע זמן כל ביכளיס
ליילב בטכנוס להן כה) : והגפניות
סדר . קלב זמן נטci כיון בת) . ד"ה
כקליס טכוס חכו וככלו לפני מעקס
טוביס וכלייחו ריח טוב : קומי לב . כתיב
יוז' יטלע קומי לך לקבל טאלט
לראות הנצנץ : קול דויד . אטרה כי דודה טרוב דלוינו ומרוצתו שטעה קול רגלו : דומה
דוידי לצבי . בטהיירות (טכ) : ענה דוידי . כל הפרשה .

הפעם . השליישית

השבעתי אחכם . זה שאמרו רזאל (ג), כי בני אפרים יצאו טטררים קודם שהנוע הקץ וזה
ענין שתחטף (לד), ונחרנו (לד), ועליהם בתוב ויתאבל אפרים אליהם (דה"א ז
כב) (לד), וענין באבאות כתו שדיםTEM פוטרים לשוףך כך יהיו דעתיכם אם תתעדורו קודם
הקץ (לד) : קול דוידי . זה שנראה המקום בפטנה : מדגן על ההרים . על הדר סייני : מן
החולאות . כתו טמכון שבתו הנטה (טה' לנ' יד) טחולני הרקיע , כתו ראת ראיות את ענין
עמי (שפטות נ ז) : ענה דוידי . שאמר לישראל ואמר אלה אהכם (שם שם יז) : כי הנה
הפטתי עבר . משלא לננות , וענין הנשך כתו יום המען והיא הצהה Shehi' בה , והענין
כתו יום ענן וערפל : הנצנץ . הם הצדיקים של ישראל (לד) : עת הומר . שתאמיר שירה :
קול החור . שהנייע תור ישראל (לט) : התאגה חנטה פניה . באדץ ישראל ועת להבוא

ידל אויר

להם קבן , וטלה ורחקו מה קבן זאלה יגלו ספור
לטוקע , ומיין כמלהה סס נמ"ה , דלא הטעיכ
פסוק לרביי (ה, ה) דלא כתיב מה תשירוע ולהש
טפairoו לרמו על כפל האצווה כן' הפסוקים , נס
לה כתיב ניכר כנאות לא נאות הגדה עי"ב ,
ונחות פ"ג , מרכז בכשותה הלאו עי"ב , וכ"ג
מדרכ טה"ב כ"י , אכתיי : (לד) ר"ל אמר לנווכם על
כטס יט' טיהפון נג��לו : (לד) כ"ז (פדר"ח סמ"ח ,
חוית פ"ג , תלגוס ירושמי ריט פ' באלט , וכן כוונ
כאלגוס הלאן) : (לה) וכן פ"י ה"ה ו"ל (פ"כ' סס ז)
עה"פ , צמי הפרס גותקי רומי קאט : (מ) וכ"ג
כתרגנס , וכן פ"י כס"ג , כווע טבשביג עקר"פ
לייטROLL טלא ימכוו נאמת מלרייס קודס זמן קידוע
להם נאלט עטו צמי הפרסים ומתחו מנטס פרנה :
(לז) וכ"ה (מדרך זומן , ומדרט ה"ט כ"י וכן פ"י
レスג' , וטעס אלגיס נרלו נאלן טס כטס סס קמגיס
נדיאקס מיטראן) : (נה) נאמת מננות מלרייס :

ריש'

סס : בט) מעיס סייתי פטור (חיווב כטט טז) מיגנו תייל
סאיתי למיטעל , וטשלל על מסב עין סיית , ופס"ג ,
ונסאומל ב' סס . וגבק קטז ב' , מײַר כסאען פלייסט
ולי' רבאי , פײַר מליח נכס פLOOR : (בז) קoit סס ז
בטה) פיטא סס : (טט) טוית סס כס פסייד סס :

הפעם השנייה
אין את נטילת לשושנת העתק שהוא קרובה
לקחתה , כי אם בשונה בין החוחים (כט) ,
אטראה בתפוחה , אלו הפטוקים דבוקים עם טלת
חדרתוי , שהייתי חוטדת שאישב באלו ויביאני
אל בית היין וישים דנלו עלי (כט) , והענין
בperfumeia , ויראה אהבתו ויושם שטאלו תחת
לראשי , ואשבייך בנوت ירושלים שלא יעורי
עד שניינע עת חוץ האהבה , וכו' השבועה
בעבור שידטה השוקטו לצביה , ובן אילת
אהבים וועלת חן (טשייל ה יט) (לט) , בעבור
יסיה ונקיותה ושורות עיניה , całego אמרה
השבועתי אתכם בדוחות לכם ביזפי (לט) ,
נשלטה זאת הפרשה , והיא הלכה אל ביתה
בטו שאטורה לו קורות בתינו , והנה הוא בא
אחריה בעת צאת בני אדם להתגעג לחוץ
לראות הנצנץ : קול דוידי . אטרה כי דודה טרוב דלוינו ומרוצתו שטעה קול רגלו : דומה
דוידי לצבי . בטהיירות (טכ) : ענה דוידי . כל הפרשה .

טכלייס הטענcis , ווינס גאנס טין : (טט) טיין
טטפערוי לקרכ טלייס : (כט) וויסס נפו עלי :
(ל) ופי' טט מה' זיל , אכווע להנטה וכטט מוגחתן קן
כפיין : (לט) וטחית הצלת מזוויס סס צפלהט :
(לט) הטצלתנו לנווי היו לטופר הפלילים , נס הוית
קלוי המראן : (לט) כ"ה (כטנות קי"ה ה) נסס ר'
יוסי נר' מאיגע , טלא טכונט האלט לאפה (פי' ב'
פערט מזיצ כטנממי האלס לאו טוילו יטראן
בפ"ג ז , וו' ס , וו' ד) לאט טלא יטלא יטראן
בחומה (אנ' הרטטס סס כטמץ , ופי' רט"ז ו"ל
ייחל גיד מאה' , וטהת טטטגיט האק"ה כת ישראל
טלא ימルドו כטנא"ע , וטהת טטטגיט האק"ה ה' ח' ה
והו"ע טלא יטחטכו נאן כיטראל יותר מדמי , ורכ
יעבדה טבר טס חמיטו וטהת שעוררו כתיב (ופי'
レスז' טס תעירנו והס תעוררו , כדי צ' טנשות כלל
טהת וו' זירע מאכפי ליה נקלדר' נט טמהר טנא
טנשות הלאו נמא ? נ' גני דלמאן , ווינק טלא יגלו

טקו"ב

כט) מוטט סס , פסייד סס , הנטעט ט' נט ט' , אנטאטט
כ' מיל ז' , סלט ל"ג לאקוט סס : (כט) פסייד סס , ונטאא
כג' סטלאס נרלו נחרן , כטנאומת נרלו נחרן . לייטו . וכ
עסס וויסן , וטראת טנליות ר"ל מסה ולסן טנלו
בגעטנו טל מהנס ופין תנומילת מה' וכ' טס : (טט) קוית
¹

שיר השירים ב

**לְךָ : יְדִי יָזַנְתִּי בְּחָנוֹן הַפְּלָעַ בְּסֶתֶר . הַפְּדָרָגָה הַרְאִינֵּי אֲתִ-מְרָאֵיךְ
הַשְׁטִיעָנֵי אֲתִ-קּוֹלְךְ כִּי-קוֹלְךְ עֲרָב וּמְرָאֵיךְ יִתְיר י' נָאוֹת ; טו אֲהֻזָּה
אָבוֹן עֹזָרָא**

טפנו בכוריות : והגפניות . ליין הנשים (לפי'), או ידטה אותן לתאה שחנחתה פניה , ולגען כשהיא סדר , כתו שכותב , בענבים בדבר מצאתו ישראל כבכורה בראשיתה (הושע ט י) (לט) :

הפעם הראשונה

יד בחנוו הפלע . טן חונ הארץ (ישע' ט כב) (ט), שפירושו נלגול המובע על הארץ (ט), והוא הפקיד (טב), או הם שני שרשיהם (מן), והענין אחד (טל) : המדרגה . כתו סעלות (טכ), וכטוו ונפלו המדרגות (יהו' לה ב), ובן תרגם אונקלוס , לא תעה במעלות (شمאות ב כו) לא תיסק בדרניין , ובן בלשון ישטעאל : ערבי . כתו וערבה לה' (סלאכי נ ד) שפירושו טוב ונחטד (מו) : נאות . תאוה לעיניים : טו אהזו . לשון צויל , כתו אהבו את ה' (טה' לט בד) (מו) , שהרו בעדי (איוב ו כב) (מה) :

בדברות ל). דבר החל סמלגה מנוט פניו עליו פונטי ישלחל טכלו בקהלת ימי אפילה לא) : והגפניות סטדר נתנו ריח . אלו הנחלים מלה עזז תפוצה ונתקלו כך נדרט כסיקת לב) : (יד) יונתי בחנוו הפלע . זה גלם על חומת צפה סילד פרעה החריכס וכציגס חוויס על כס וلين מקוס לנום לפניות מפני כי דומין לפניות מפני חיוט למשת למאן ונכנסה במלחה טעה לונה סבורחת מפני טן ונכנסה לנקיי הסלעים וכי סמץ נסח נסח נס חכם לפניות הרי נחט מלאן פדי הגן . אלל אלה סקכ"ס כלוחט הות מלוחט הות צאלון סטולק נמי הות פונק בעת לה סטמיימי הות קולך לג) , וילעקו בני ישלחל אל ס' לר) : בחנוו . בנקיק וסוח נטונ שבד ידום לו יחנו ויונעו לה) . וכיתה מדמם יודע למליים למנח לו) . וכקען ארבעים קולח לנוו חנוו . וכן קלה קלי . וכן יכולות הות מדוייסס לג) : מדרגה . הייסקלוחיק בלעיז לח) . כסועין חליין סכימות סגדלים וסופcis בטפל למעלה לאגבייה ספל סכיב עוטין הות מדרגות מדרגות זו למפלת מזו : בסתר המדרגה . פטניות טיט כס מוליים וככניות קס טליים ופטנות : (מו) אהזו לנו שועלים . טמע סקלוס כרכ קוח הות קולס זהה הות כס וצטפס וזה הוחזו לנו הסוטלים הלו הקטניות טס בגודלים שף רקען פיו מהבלין הות הכלמים בטעוד הכלמים סמדל סהעכיס דקיס לט) . כסיתה נט ישלחל يولדה זכה וסיל טומנהו וכיו חמלייש נכניות לבתיס ומתקפין הות חזכליס ומינוק טמן וסוח בן טקה הו בן טגניות וכן מאכליין מיטקת מבית מלרי מדבר ותינוק ישלחל טונאו ממוקט בטמנון קס וסיו מופזין ומצליכין הות ליאול ט). ולמה קלח הות סוטלים מה

ידהן אוד

(מו) וכרכוי לכוית במויגי כסלע , המכ נחלה מקוס קו"ז , וכלה היל הנייל היל יקרה כזה כספת עכירות למדבב : (מג) חונ וחנו : (מד) ופי' סוה : (מכ) שרטו דרג וכורנתו כמו דרך וכמאניה (זומל פ"ז מ"ח) נמלה דרכיות פיו עוטין , וזה כנין העשיים כמדרונות , ולפי"ז יקיס מדרגה כמו מדרגה כסמיים כס חוג האבן , כי האבן כמו הנקודה , כי סיון התהון סגענולה , וככמים סכיב רגלי נעלות מפלת וכדרס נסלה : (מו) ואגד"ק פי' הילן כמו טענולה : (מו) וכן פי' היל"ק נקדים חונ , והשלט חונ הורלהו מענלה (קריוו נגעירק) והוילת חמנוו כסלע סיון כמאנל ומפקת כסלים :

מקו"ב ראש"

" : לנו) קוית , מדרט וונען , מכילהן נאלאן , וצין טמו"ר וככ"ה כ' , ילקוט תתקפ"ו : לד) שמות י"ל י' : לה) ח' ק"ז כ"ז : לו) יסצ'י י"ט י"ז : לו) ט"ב י' ר' : לט) טעיניג טעלעלנן : לט) מדרט וונען : ט) קוית , ינמרט סכ"ט כ"ז נסיגוי , ופיין שמות ה' , קניי נהר סארס מ"ט : טיט

ל) חיאמל ב' נמ ס"י ז' , מהמר ריעע : לא) קוית סס , חיאמל ה' נמ ג' וכטלה ה' , מגיאמל ב' נמ ז' , שאוד' פיז"ג י"ה , ילקוט כה קפ"ו , וכטלה רכ"ז , ילקוט כהן תתקפ"ז , וסס כויל גס ונתן כויתינו טהמיהו ז' ימיס כל פזק ס"י : לב) עין פסייל פ"ז י"ז , פפי' דר"כ פ"י 15

שיר השירים ג'

ט 17

נַפְשִׁי בַקְשֹׁתְיוֹ וְלֹא מֵצָאתְיוֹ : נִמְצָאֲנִי הָשְׁמָרִים הַסּוּבִים בְעִיר אֶת
שְׁאַהֲבָה נַפְשִׁי רַאְיתָם : ד כַמּעַט שְׁעַרְתִּי מֵהֶם עַד שְׁמַצָּאתִי אֶת
שְׁאַהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתְּיוֹ וְלֹא אָרֶפְנוּ עַד שְׁהַבִּיאְתִּי אָלְבִּית אִמְיוֹאָלַ
חֲדָר חַוָּרְתִּי : ה הַשְּׁבָעָתִי אַתְכֶם בְגּוֹתָר יְרוֹשָׁלָם בְצְבָאות אָוּ בְאִלוֹת
הַשְׂדָה אַסְתַּפְעִירָנוּ וְאַסְתַּפְעֶרְנוּ אַתְהַאֲהָבָה עַד שְׁתַחְפְּזָן : וּמֵזֶאת
עַלָּה בְּמַדְבָּר בַתִּימְרוֹת עַשְׂנָן מַקְטָרָת מֶרֶל וְלָבּוֹנָה מַבְלָל אַבְקָת

אבן עוזרא

טסוטרים בעננים, הראיין את מרaic. זה
הוא ויאמיינו בה' (שנות יד לא) (סב):
השמייני. את קולד, או ישיר טשה ובני
ישראל (שם טו א), או יהיה פירושו שאמרו
נעשה ונשפט (שנות כד ז) (סג), והוא יתיר
נכון: אחוזו לנו שועלים. הם עובדי העNEL
שהשחיתו כרם ה', שם ישראל, ועוד הגדם
יהה פסדר (סד): דורוי לי ואני לו. שנחרנו
עובדיה העNEL, וטבקשים דברי השכינה (סכ):
בשותניים. הם הצדיקים (טו), וטעם עד
שיופוח היהם סב רטה לך על הרי בהר,
הוא שאטרת השכינה כי לא עלה בקרבך
(שנות לנ ג) ומשה יקח את האهل ונטה לו
סהוז למחנה (שם שם ו) אטרת נסח ישראל
על טשבבי בלילות, או חלית באשה שכבת,
והיא במחשך بلا נר, וזה עניין בלילות,
ובקשי השכינה שתליך בקרבי, וענין
בשוקים וברחוות הוא שעברו ושבו טשעד
לשער (פו):

הפעם הראונה

ו כתמרות. כתו עפודים, כתו ברובois
ו תטרות (פ' א ו בט) (ט),
וילא שהם דוטות לאילן התטר (ט) : אבקת.
מן אבק עפר רגליו (נחום א נ) (ט) : חולל,
מן למДЕר וגנו' ז) : כתימרות עשן.

גוויה וחוקך כמלך: מקוטרת מוד. על כס טן הקטולות בקי ממל מועל קמושכת
פנימי: דוכל. צוקס המוכר כל מיינ נסמייס לומו

יהל אור

געבה מנות עטה ונטט מגות ל"ת": (סז) וגונה
להתקלקל: (סח) כק"כ (סמות לד ר) ויטעמ הטס
וננו' ויהה כלו', כי צנו נסוגה, וכן חרנס המתרגנס
כטהיך טעהן הדרו נתווכתה: (טו) וכן חרנס
המתרגנס לדיוקים לדמיין נפונליךן לורט: (קו) כס
צעי לוי טענרו מסער לאער קלוי מטה (סמות
לב כו): (ט) ופי' קרל"ק כס, גורת תמריס, וכן
חרנס יוכ"ע כס וכן בעמודים יתריס ואקויס
כתמל: (ט) פ"י, כטמול פסן הטלה מקו יטול
לriskuit כלילן כתמל: (ט) זיל "ענן חנק רגלו"
כלילו מוד עטה, ונטט מלחות הקנקל, והו
טקו"ב רשי"

ה. מ"ב: ד) עמות לג' י"ה: ה) כס טן ט' ז) מהן לא: ו) מהן פ"ג תעסוממ מ' ויקאל ומין מינס
ויפט

רישוי

אבקתה. ויחל מצה ד). הטלת ה"ה. (טלה ומכאן: את
(ג) מצאוני השומרים. מכח ומכאן: את
שאהבה נפשי ראייתם. מכח ומכאן: את
כלו' ו) (ט) במעט שערתי מהם. מא מלhotus
קלוב לפיקטס ממעי לסקוק לילכעיס קנא: עד שמצאתי. ססיה נמי צימי יאנט
לכזוס סלאס וולר מלכיס: אחותיו ולא
ארפנו. לה נמי לוי רפין מעד קכיאומטו
חל מט肯 סילך צבכיל כל זומט קטעס. לי:
(ט) השבעתי אתכם. כלומות בסיווי
גולא ציעיס: אם תעירו ואם תוערכו.
האכט דורי ממכו על ידי פקי וכספה לעזינו
לסור מלחליו: עד שתחפש. צועל
שלגנתו חפץ טלי: (ו) טי זאת עולה מן
המדבר. סטיית מחלת למДЕר וסיחס
פמול סחצ ופנ פולcis לפני ופurlgis נחסיס
זמקלcis וטולפיס קוליס וכברקיס לטזות
כך מישול וכיש הצען וכעגן טולין ולוחן
אלות כחולות ומתריסיןTEL גודלמי ווומרייס
מי זהת כלומר כמה גדולה טיה זהת הנולב
מן למДЕר וגנו' ז) : כתימרות עשן.

כטלו', יצוחת יטREL מלרים ורדפו המלרים וטאינו
זהותם בין מגдал וכיון היס, וכן קמלו' ח'ל נמכלו
יסרhol נטה ליזה ספרה מסכי פגן, ופנעה
אור פtan, כך יסREL כס לפניהם, וכאל מלחליס,
וילעקו נגי', עיין רס"י פסוק י"ד: (טכ) וכן פ"י
רט'ג, וטעס הרטעיה מט מרטיך וו נילוי סכינה
ביס, סטמאל וירוח יסREL ה'ת סיד בגדולה וגנו'
וילמינו נס' וטמסה עבדו: (טג) ופי' כס ה' ז"ל
כפי' סקאל כס הנקוון, והוא נטה כל קמלות הגנוות
בכל, ונטט מלחות הקנקל, והוא נטה כל קמלות
טלו' מוד עטה, ונטט כל מלחות העתידות, והוא
טקו"ב רשי"

**עַמְדִיוֹ עָשָׂה כֶּסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מְרַכְבָּו אַרְגָּמָן תָּבוֹן רְצָוף אֲהַבָּה
מִבְנֹות יְרוּשָׁלָם : יֵא צָאִינָה וְרַאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בֶּמְלָךְ שָׁלָמָה בְּעַטְרָה
שְׁעַטְרָה הָלָו אַמוֹן בַּיּוֹם חַתְנָתָו וּבַיּוֹם שְׁמָחָת לְבָו : דָ אַהֲנָךְ יִפְהָ
רְעִיתִי הָנָךְ הָנָךְ יִפְהָ עִינִינָךְ יוֹנָים מִבָּעֵד לִצְמָתָךְ שְׁעַרְךְ בְּעַדְךְ הַעֲזִים
אָבָן עֹזָרָא**

ריש'

חופת כחל לכהוד : (י) רפיהתו. מטבחו וווקכו על לכפולת סואה זכיג' : מרכבו ארוגמן. זה כפלוכת כסיה תלוי ולוככ עס כלוניות מעמוד לטמול יד) : תוכו רצוף. סדור ברולפת הלהב אלון וכפלות וכלאיס ולוחות טו) : מבנות ירושלים. אלו יטלול אילויס ולוחויס לפקב'ג : בננות ציון. כניסה טמליין לו נAMILה וכתפליין וכליית טו) : החילון (שות' ה בח) פ"י שער בעטרה שעטרה לו אמו. הכל מועעד הרב (ז) [א] : שלשו. שנש��טו ונראו (ג), או יתדרלו טן העין (ד), ו"א שנקרחו (ה), סאי (ז). האל רבוי נחונית כל רצ'י סמעון צרנום קראה הוא (ויקרא יג ט) נלייש (ו), והיא בן יומליך את ל"ה ברכ' יומי ח'ל חפצל סקמעת מהליך מטה בעטלה שטלה לו אהנו חמל לו משל למלך שכיפה לו בת יחיה וויה הוהנה צוימל וליה זו מחכבה עד סקלחה חוממי סקלחה כתוי סIALIZED סמני בת ולח' יח). לה זו מחכבה עד סקלחה חומי צב' הקצינו חלי ההוריו ב). ולחני כתיב עמל וכי סמעון בן יומליך ונסקו על רחצטו וכו' בא) : ביום חתנתו. יוס מתן מוכך סענרכו לגס למלה וקדלו עולו בב) : וביום שמחחת לבלו. זה סמיי למלאויס סנטחן צו סמאנן חמבדל בג) : (ה) הנך יפה רattività. קלנס ורלאן וערבו עליו קלאנוטיס : עד שיפוח הרים. סחטחו לפניו צימי חפני ופנאמס: עיניך יונאים. גויניך ומלחייך ודונגמיך כוינה חזות קדוקה גאנז זוגה א). וכעסומטען הוהה חיינה מפלכסת חלע פושטת לווארה ב). כך המא נתה סקס למסגול טולי ומורלי: מבעד לצמתק שערך בעדר העזים . סקילום כזה דוגמת קילום החקה הניהנת לחאן. מזפניש לקייזלך שערך נלח ומכליק כלוך ולכוניה כסטר עוויס לננות קוילודות מן סהרים וטהן מיטיק מרוחק וכדוגמיה סדרימה ננטה יאלאל לך זו קיה מפניש למונוקיך ומאנותייך ח'ק כרכיס צביך חביבן קרני אור יהל אור

פ"ג, מדרך זה'ג כ"ז: (ימ) המלעות שעל ההלפרין [א] צמה סות קליטת כבאל, מגורה בס, סלהיאת כי'ו מפחיל זוכ' : (יט) פ' התה הקורות והתקרה סירלטו הכנון וחסיפה, וווח ג'ק נומת סגירין מיניקס גפיניכס ען ומלוייריס הוהו נזיר גלאה: (פולין פ"ז מ') טמינו פנור ודונוק וחסיפה, וטולצ'ג'ג כי' (ב) ובלסן ערצי קוריין הוהו עווahn: (כל'ו) וכן פ' כי סלמה סות כמסוה לער טהה על פניא, וסו' נמלים בס' מה' ו'ל, כמו מלפת חנניות, וקס ריעט מלמטה, סכוֹן נלה מהוד, ופה סיטה דלופא נלהנה:

(בב) והמר על הלהבב הטעורה כיהלה עט להה מכבוה ירוזליס : (ט) וכן פ' רס' ז' ו'ל : (ב) וכן פ' ארד'ק, הלאה הוות לילוות הצער סמאניה הלהה על פיה :

(ג) וכן הצער הלהה : (ל) פ' טולינו נרלה : (ה) וכן פ' אריין'ס, זנמרטו ונסרkon ניגוות עלי סיער, וויתפו הלהנו נסרקו במלך : (ו) ט'ס קול, כי חרנום כל גדר קה (ויקרגו יג מה') גאנז קה,

מקור'ב ריש'

ג) מזרט סקס כ"ז מזרט זטעל : יד) קנית מזרט סקס ט'ב י'ה : יט) למטט ס' ב' : ב) זטמי' נ'מ ד' : כ' מזרט ווועל : טו) ובמזרט ווועל הלהי קלומות : (בב) קנית פ'ג זטוי' זטוי' ס'ב, נזר'ר פ'ג' ק' טז) ספיל טמיי, ל'ס' דר'ס פ'ג מ' , קנית ל'ג, ילקוט פקווי ר' מ'ז, ילקוט כלן תפוקפיו, ילקוט מカリין, גמורי פ'ב ס' ילקוט תיכום ר' טז, ילקוט כלן תפוקפיו ; יט'י' ג'ל ד' : (בב) קנית פ'ג, קנית כ'ג, קנית כ'ז נ' : (ג) קיים פ'ג, טנויל פ' ג'ב ס' ילקוט תפוקפיו : יח) מס' ב) מזרט סקס כ'ג
כ'י
בג) עיין טויה פ'ר : א) מוית פ'ר : ב) מזרט סקס 2 8

שיר השירים ד

**שְׁגָלֶשׁ מַהֲרֵ בְּלֹעֵד : בְּשִׁזְבַּךְ פַּעַדר הַקְּצֻבוֹת שְׁעַלְוּ מִןְיָהָרְחָצָה שְׁכַלְם
מִתְאִימָות וִשְׁבָקָה אֵין בָּהֶם : נִבְרָעֵת הַשְּׁנִי שְׁפָתּוֹתֵיךְ וִמְרָבְנָךְ נָאוּת**

ריש'

אבן עזרא

רחוק בעניין: ב בעדר הקצובות. יחסיר מקום עלי כיעקב וכינוי סגולתו לרדת מאר גלעד רחלים (א), בטו וסאכלו בריה (חבקוק א טז), שעוניינו שה בריה (ט), ועוניין הקצובות שיש להן מדיה אחת באלו נחצתה כל אחת בטו חברתה (ט), ובתוםיו ויקצב אחד (ט"א ו כה), וטמו ויקצב עז (ט"ב ו ז) : מתחאים, כסו תואמים (י), וי"א ישיש לפניו כל אחת תאומים (י"ה) : ג וטרברך. בטו דיבורך (יג) : בפלח הרמן. וי"א בחזי (יג), והקרוב שהוא ציז הרטן האדום (יג). וי"ט אותו טלשוון פלה דבליה (ש"א ל יב) שהוא לשון ביקוע לסון דבר הממלנס הסער טלה יפליח לאחט

וזו סייח האככל והקצוליס וכן יתכן לפלא למתך לסון לומות סתכלו התי"ז מושרכת כתיכת טה"כ טיה לה לטאות דגונת סטוי נסמכה לכך נפשול בטה פשולת נקבה לו לוע"ז לפועל נו פועלות וכל כמו התי"ז סלחת בטוטו נוגנה לנקבה סייח מוגנתה כמו חגה חדסה ואכפת וכן לוכר טולת סכת נקתו והתי"ז אל למפרק טשייה לרפה על קרתק בחה במקום כי ויאו בס פקיזור למה וכקוחו סמוך למתו לוכר לו לנקבה מפקח ט"ה לתי"ז כנוון ספחה מהטך לומל ספחתה וכן חמה למתחה ערוה ערומה וכן זה למש למתחה למתחה למתחה למתחה למתח: שנלשו. סנקראנו גם מטורנס גLOSE כאנזחות يولדות מן ה生气 נמלחו הכל קלח ומולעת מכס: (ב) שנייך בעדר הקצובות וגו'. חף קילום וזה גלעון נוי הפס קלח ומולעת מכס: (ב) שנייך בעדר הקצובות וגו'. חף קילום וזה גלעון נוי הפס טניך דקיות ולכנות וסלירות על סדרון כלמר וסדר עדר ארחליס בכרכרות משלר הלאן בקלב ומפני נמורות לרועה חכס וכגן ליזה במלון טוטין הותן לכל מילת וומסתין הותס מעת לידון טלה יתכלך הכל מרוחין הומס מיס אל יוס: שכולם מתחאים. לסון ממוס אין מטוס בגבלי (ז). כלומר פמיימת. היינטלי"ס בלב"ז ח) : ושבלה. סוס פבול ומוס אין כהס ונואר כדוגמיה כזו על כס גכווי יטהור ככוכטים וחוכלים הייציקס כאניקס סבניותים וכורי כס מתרחקין מן פגול טלה יטהור ומון העליות טלה יתכללו בעזילס ונחמל קילום וזה על כס טשר חלק חיט טלה עליון בקבב ט). ומפני סלון נחמד חחד מכון על העליות במלוח ולה נפקד ממנו חיט י). וחף על הרקוול טלה האיזו כפלתן וחף על הגול לה נחצדו טהעד עלייהס הכתוב ויקחו חת כל הפלל ויכייחו אל מסק ומל חלצור הכאן וגו' ולה הבלתי חד מכאן פלה חמת לו חמוץ חד: (ג) בחות השני שפתותיתך. נחות לאנטים ולטמל כבטעתס כמו טענו כמלג'יס לרחב כאינה סחמלת לס חת מקות חוט האני וגו' יא). וסמלו כבטעתס: ומדברך. דזורך וכלי כוּה מגוּת האנדנרים אך הלאן סקירות יב). זו נדרכו ירחי כ' ג). פללי"ז בלב"ז יד): רקהך,

יהל אור

ועל קרם, ח"ה ג"כ קלח כוּה: (א) וכן פי' הרגליך כמתולר, ר"ל הרגליך כקלוודות: (ב) פי' דומות זו יירה בכלהן הרכלים כקלוודות, ר"ל הצל מלה לו כוּוּ תמולות: (ט) מגניין הפעיל והוּוּ יוּהָה סחת וקאנט הלה לכוּלהה: (ה) והמל מלת טה: טילדו תמוליס, ווּהָן מחת נגן בזבלה, כל כך כגע (ט) וכן פי' הרגליך, בעדר הקלוודות, טה בקומוון טות: (כ) טס בתופת מ"ס, וסוח כמו דבורך, כונתן, כמיין טס מתוכות נטוה, והוּה המל שלטור נטוה: (ג) וכן פי' רצ"ו ז"ל: (יג) כר-

מקו"ב בראשי

כ"י: ג) מחת פ"ד, מדרט ווטה, ילקוט מתקפו: (ה) נמל' ל"ה, י"ט י"ג: יא) יסוטט ד) חיון ט' ו': (ה) יוכ' ב' ו': (ו) חיון כ"ב י"ג: ז) חס' י"ב י"ח: יב) י"ו: (ז) ט"ז: ל"כ.ל': (ה) גהנוז פהנקהמען: (ט) שווית פ"ד, מחייך ווטה, גפעווזן: פ"ז

שיר השירים ד

בַּפְלָח הַרְמֹן רַקְתֶּךָ מִפְעֵד לְצַפְתָּךָ: י בְּמַנְדָּל דְּוִיד צַוָּאָרָךְ בָּנָנִי

אבן עוזרא

כיוֹל נוֹכָה אֲגִינִישׁ אֲקָלִין פּוֹמִילִישׁ כַּלְמַזְזַר טו). בין הר挫ח
אל כתיעיס וכלאון תלמוד קולין חוטו רומני
והעין (טו) [ב]: צפתה. הוא השער הרוב (ז),
וכמותנו נלי צפתה (ישע' טו ב) (יח):

הפעם השנייה

רצוף אהבה. כלומר שרוף אהבה על אחת
טבונת ירושלים (יט), ושם עטרה
בראשו ובבל זה עשה שלטה הטלך או ראה
תאותו (כ): הגך. ואט יותר יפה טחישוקה
של שלטה, ויכולתי לראותך בלי שאצטרך
לעשה אפריזון: שערם בעדר העזים. העניין
בי מהנה העזים שיתלו בחריזה הנבויהים
וועודות ברנליהן ללקט עלים ליכאן וליכאן:
בן ריטה שער רשאה שואה על זה נופל:
שניר. ונו' וענין מן הרחצה. הלבן (כל):
ושכלה. כמו נשברת (ככ):

הפעם השלישייה

עטורי רפידתו. עניינו רוב הזהב והכסף (כג),
ובתוכם שציסחו זהב וכסף (כד):
מרכזו ארגמן. עיין ארנתן (כג), או הרביב
סבחוין (כו): וטעם צאינה וראינה. הוא
ויקhalbו אל הטלך שלטה (ט"א ח ב): הגך
יפה רעהתי עניך יוניס. שהו עובדי השם
שלטי. שאשר פרשתה בטעם הראשונה: וענין עניך.
ນבאים כי בן יקראו רועית חוותים (כו):
וענין שערך. הש נזיריהם (כה): שנייך. הח
הגבורים (כט): שפטותיך. המטשוררים (ל):
רתקה. הם הכהנים (לו):

הזר (כג): כל שלטי הנבויהים. מלינו שפתלים נקלחים על כס חלייס וצלטים
כענן סגולמלר כחלייס ביד גובל בן כי סגולמים הולך מלהן
חפפו מכס כר):

קרני אור

עניינה מתוך חמוצה: [ב] וקס טוח קמלן סחתפקון
בפניהם סקלונ טל מאלו, ונקיים כסס נמי סחתפקון וכן
(טו) (ט"ז) ונקלה ריקה למשוט הנטבר נא כמו ריקות
כבר: (זו) עיין לפיל להות ז': (יח) ופי' בס ה' ז',
כלב, הגוף השער שהוא לפניהם גרכז: (יט) ובמו
בגומיין וכן קמלן כטלאי קמאנס סולגה يولחה
פלי' לפיל: (כ) פי' געת ברקה חתומו:
(כח) כרחלים כתulsם מן קרחה שהיה כס לגנים:
(כב) חאלר כפתח תשיין: (כג) טבית גניתה לה:
(כד) עיין (מ"ה ז'): (כה) הואה פיה כמרלה
מרגן, וזה יותר יפה: (כו) כהרנוון: (כו) כי האס
רווי בזגן, רועוי בלהומה, סמיטרים פורחותם וכן חוו' יפה:
(דנייל ז' יט) זננה די פROL: (ל) ואנדוליס פיעלהיס פוקוס גולדס הצעי:

(לו) וכן פי' רס"ג, ועל ספי' הכהנים וכגון הולן נגייז
וכמו יכלגנא, כי במקושים כס פיפוי כסום מלה מלה ז'

ריש'

כיוֹל נוֹכָה אֲגִינִישׁ אֲקָלִין פּוֹמִילִישׁ כַּלְמַזְזַר טו). בין הר挫ח
אל כתיעיס וכלאון תלמוד קולין חוטו רומני
ולחפי טו). ווומין לפלה פלי' כמון מכחן
סהוּן חדרס וכגנגל כל קילום בכוי חטא
וכדוגמיה פילטו לכטיט ריקיס זרכ'
מלוחיס מלות כרמוון: מבעד לצפתה.
מצפנס לכייסויריך: (ד) במנדל דוד
צוארך. קומס זקופה נא כלהטא וכדוגמיה
כמנדל דוד כוּן מלורה ליון טיין מקוס
חוּק וטופל ומכלך כר כוּן לוּחַר ז' ז'
לטכת הנזית טיטח חזקן ומכלן צל
ישחל זח). וווטו למגנאל בכוי נחלה
כגוי לנוּי לטאות סכל מסתכלין צו לילווע
טורוכיו בכוי מלחהת חכניטו וכוּן גנזהט
מלפכו מכמות הלן יט). וטהיז' כמלפיות
כמו זהי'ו' שפתלית וחתנית: אלת המגן
תלי' עליו. כר מנגג פקליס לחלות
מניגיס וצלאים בכוטלי' כמוגלים ב):
שלטי. אנטאות סוטאנין כס חלייס בא).
כמו בכיוּו' כתליים מלאו כטלאים כב).
ודומך לא לטכת הנזית קמאנס סולגה يولחה
שפתולה מן לישחל ויט לומר הלאה למגן
כמו חנן כהלא ע"ז דבר זהה לוחט
הזר (כג): כל שלטי הנבויהים. מלינו שפתלים נקלחים על כס חלייס וצלטים
כענן סגולמלר כחלייס ביד גובל בן כי סגולמים הולך מלהן
חפפו מכס כר):

יהל אור

מרלה גראמון למדמת: (טו) וכן פי' כרל'ק:
(טו) ונקרלה ריקה למשוט הנטבר נא כמו ריקות
כבר: (זו) עיין לפיל להות ז': (יח) ופי' בס ה'
ז', הגוף השער שהוא לפניהם גרכז: (יט) ובמו
בגומיין וכן קמלן כטלאי קמאנס סולגה يولחה
פלי' לפיל: (כ) פי' געת ברקה חתומו:
(כח) כרחלים כתulsם מן קרחה שהיה כס לגנים:
(כב) חאלר כפתח תשיין: (כג) טבית גניתה לה:
(כד) עיין (מ"ה ז'): (כה) הואה פיה כמרלה
מרגן, וזה יותר יפה: (כו) כהרנוון: (כו) כי האס
רווי בזגן, רועוי בלהומה, סמיטרים פורחותם וכן חוו' יפה:
דנייל ז' יט) זננה די פROL: (ל) ואנדוליס פיעלהיס פוקוס גולדס הצעי:

מרקז'ב ריש'

טו) עיין רס"י טופ' ז' כ"ב טפי' כס נגידיעס (סלה ז')
זנ' דעת ברד'ק, ועיין נלי' סרטב"ע, ולטן פי' קמן:
ט) פיווב נ' ס' י' ז': ב) מרוס פקס צ'ו: (כא) מלט
חטא נמוו נרפק סטוייס (טיכס ג' י'ג): (כב) יווי' ז'
ט' ז' ז' ז': (כג) דס' ג' ע' ז' פ' ז': (כד) מט' קכ' ז' ס' ז'
חו' ז'

טַרְאָשׁ אֶפְנָה מַרְאָשׁ שְׁנִירׁ וּחֲרֵמָן טַפְעָנָות אֲרֹזָת מְהֻרָּרָי נְמָרִים :
לְבַבְתָּנִי אֲחֹתִי בָּלְהָ לְבַבְתָּנִי בָּאָחָד בָּאָחָד עֲנָק

אבן עזרא

עתה (לה) [ד]: ט לבתני. לקחת סחמת צי לא). לב (לו): ענק. טיני חלי קישורים על הציאר, וכטוו, וענקים לנרגוטיך (פשמי ומפטיך וטניות על פי וטיה ללה סניל וממן סיינטו מטעות חליות סימון יונן לב). לב כל מהן מלחק מאנה כל כו גנול נפונה טל הרץ יסלה וקמו מהנה זלזון מהנה טורי מהמען לג). וכל בסך סנמל זו מין כס בגודל תתו לב כל הכל לד). וכטהנוו נקבות ומגינות כס כס לופיס מקס ולוחין גבול הרץ טרחל ווילקה טל הרץ יסלה וטחים ואםris פודיס לוך נאמל משורי מלחק מהנה מהנה לה): (ט) לבתני. מסכת הת לבי חליך: באחת מעינוי. ארעהelong לוגנות טוכות סכך לולע טיפה ציך הרם מהת מהן קיימי מהכיך ביהם וכל סכן בכלן וכן בלחדר טנק מלובני נלחמת מלכדי עקי קיטוטיך כס גאנטי מלota טיסלה מלוביין בס. ד"ה נאמל פנק נאמל מלוטיך כו הימל טיך ניוחד וזה הרכם פקלת ענק השכינה אני אלך לי אל הר הטוריה שתוא בית ה', כי שם נבנה הבית, וזה העניין מפורה בספר דברי הימים, ובין שלטה את הבית בהר הטוריה אשר נראה לדוד אביהו (מג), זה העניין אני אש בהר הטוריה (מג): עד שיפוח היום, עד השתנה הרוח, והטעם כל ומן שישראל שומרים מצותי אש בקרבה, על בן אמר כל יפה שהו כל ישראל כלום ביתני שלטה צדיקים: אני מלכון. שבאים לרוגלים סבל טוקום נס מעבר לירדן שם שניר (מל), ועוד טו שהיא בארץ הבבליום הנמשכים לאריות ולנטרים היו הבלתי באים: לבתני. לאחר שאמר כל יפה, אמר עתה לבתני באחת ענק מצורונייך, והוא שבט יהודה שהלך אחריו השכינה, יdale אוֹר קרני אוֹר

(לה) פ' הפסאות התי לבני, מו מהת לתי לבני צהן סעדיס: (ה) וכמעט יתיר ט', מסוי, פטור סגנון טינייך: (ה) נמנה כו טרנקלע נפש מהנה, ועל הזוטה הגר כו ה'י, וממנו ולהלן כו חוץ להן: (ה) ורוצלמי ריט פ'ו לנטיעת וטמו"ר פכ"ג): (לז*) ולבט"פ, כו מן לנחת לה, וטיהלו נחת לה הלה נתקבי נחת מעינוי: (לה) וכו גנכו מכוונים: (ה) סרי הכהה: (ה) וכמו טחה לכט קויס כו נטמה וגילה: (ה) ורמא הפסוק כל גמיה לעז למים, והאין מיש תלג תורה וסוף הפסוק "ולכו צבאו כלג כסף וכלה מהיר יין ותיכ" וטהולה נמלה ג"כ ליזן ולהלכ: (מג) הק' ו"ל קרכיב טני פפסוקים מאני מקומות, וכן נטמה התי נבנית (כמ"ה ו' יד) ו"כאר כמוני אסר נרמגה לדוד הליכו" (נדב"ב ג' ה): (מנ) סס נבנה מקדש: (מל) כי סגיא הווע מטהר לירדן:

תקועב ראש

לא) תנומת ה' נטם י' תנומת ב': לב) סחמת פ"ז, מלה ווועה: לה) תנומת ב': נטם י"ט יגולמי סגוות פ"ז ט' וט, וככני גיטין ט' מ', ופין ט' ווועס טס טאו"ג מ"ג ב': לה) תנומת ב': נטם י"ט:

שיר השירים ד

מצורניך : י מה-צִוֵּה דָּבֵיךְ אַחֲתֵי בְּלָה מַה-צִּבְבֹּה דָּבֵיךְ מִזְוֹן וַרְיחַ
שְׁמַנְיךְ מְפַלְּבָשִׂים : יא נֶפֶת תְּטֻפָּה שְׁפָתָה תִּיךְ בְּלָה דְּבָשׁ וְחַלְבָ
תִּתְתַּת לְשָׂנֶךְ וַרְיחַ שְׁלָמָתִיךְ כְּרִיחַ לְבָנוֹן : יב גַּן | נְעֹל אַחֲתֵי בְּלָה
גַּל | נְעֹל טְעַזְּן חֲרָאָם : יג שְׁלַחְיִיךְ פְּרָהָס רְמוֹגִים עַם פְּרִי מְגַדִּים כְּפָרִים
עַם-נְרָדִים : יד גַּרְדָּה | וְכָרְפָּם קְנָה וְקְגָמָן עַם בְּלַדְעָצִי לְבָנוֹה סָרָ
וְאַהֲלוֹת עַם בְּלַדְאָשִׁי בְּשָׂטִים :טו מְעַזְּן גְּגִים בְּאָר מִים חַיִים וְנוֹזָלִים
מִן-לְבָנוֹן :טו עֹרִי צְפָן זְבוֹאִי תִּימָן הַפִּיחַי גְּגִי יְזָלוּ בְּשָׂמִיעַ יְבָא דָזָרָ

אבן עוזא

כ) רובי מלבי יהודה היו חטידים: וענין באחה
מענייך . הוא אליהו האביה, שהחויר ישראל
בתשובה, ורבכו בשם, וזה עניין מה יפי
הודייך ושפטותיך משלטי נדרים ונבדות,
ושלטותיך פחאת (מל):

הפעם הראשונה

יב גַּן נְעֹל . (מו), נָהָר יוֹצֵא וְהָוָא קְפָן (מו),
וְכָתוּהוּ גְּלוֹת עַלְיוֹת וְאַלְוֹת תְּהִתְיִת
(יהושע טו יט) (מח): יג שְׁלָחוֹר . בְּטוּ
סְעִיסִיךְ, קָרוּב טָן חַשְׁלָחָ קָצְרִיה עַד יִם (טה)
פְּיָב) (מן), וְכָנָן שְׁלֹחוֹתִיה נְטוֹשָׁו (ישפְּי) טז
ח (ג): פְּרָדָס, בְּלָשׁוֹן יְשָׁמְעָל כְּדָרוֹת
גַּן (נו), יִשְׁבּוּ מִין אֶחָד (נו): בְּפָרִים, לְשׁוֹן
רַבִּים טָן אַשְׁכּוֹל הַבּוֹרָ (לְעִיל אַיְדָה) (נו):
יד וְאַהֲלוֹת, טָן בּוֹשָׁם (נו), וְכָתוּהוּ כָּאַהֲלִים
פְּלֹלוֹת, טָן בּוֹשָׁם (נו), וְכָתוּהוּ כָּאַהֲלִים
לְצֹן מְשִׁין כְּמוֹ גְּלוֹת עַלְיוֹת ס). וַיַּכְלֵל לְצֹן חַרְמִי בַּמְלֹוד טְרוֹקָא גְּלִי מָא):
(יג) שְׁלָחוֹר . הָלָן יַצְהָה קָרוּב בֵּית הַמְּלִין וְלַרְיךְ לְהַסְׁקוֹתָה סְמִיד וְסְדָה בֵּית הַכְּעָל יִפְּסָ
סְמִלָּה טב). וְכָלוּן קִילָם טִיכָס סְלָחָק אֱיָקָן מְלָהָס כָּל טָוב כְּפָרָדָס רְמוֹגִים וּזְבָל טָס
קְפָנִים טְצִילָהָל מְדִמְצִים מְטָזִים טְוָבִים כְּפָרָדָס כְּנוּנִים: בְּפָרִים עַם נְדָרִים. מִיכִי כְּקָמִים
הָס: (טו) מְעִין גְּנוּנִים. כָּל וְזָמָס פָּל סְלָחָק וּמְקָלָן כְּמַעַן סְמָסָקָה חַוְּתָן טב) וְהַחֲנִמה
מָל טָס טְבִילָה טְוָלָה סְגָנוֹת יְסָהָל טְוָבָלָה: וְנוֹזָלִים טָנוּ לְבָנוֹן. מְמֻוקָס נְקִוָת בָּלָן טְבִיכָת
טָיט: (טו) עֹרִי צְפָן זְבוֹאִי תִּימָן. הָחָר טְעָלָב טָלי לִיְקָר וְנוּי מְסָכָנוֹתִיךְ אֱיָי מְלוֹה לְהָ
אֲדוֹנָה לְפָוָן וְטִימָן לְהַפְּחָה כָּנָךְ גְּנוּחָה לִיְקָר כְּנֹזָב לְמַרְחָק וְכְהָגָמָה עַל טָס סְגָלִוָת מְתָקָנָוָת
וּמְכָל הַפּוֹנְדִי כּוֹכָבִים מְנִיחָה לְיַרְוָתָלִים טב). וְכִימָי הַכָּנִין יִסְיָו יְסָהָל

יהל אור

(מכ) כ) גַּס הַפְּחָה וְכָטָנִים וְבָרִי הַמְּלָךְ כְּיוֹחָסִידִים: כ) כִּי כָּן נְקָרְלִים כְּסַעַפִּים
(מו) כִּי כָּה נְכָל הַגְּלָפְּטִים, וְלַפִּי דַעַתִּי כָּוֹמָטָס וְלַעַל
גַּל נְשָׁלָל כִּי פִי כָּה, זְעַל גָּוֹל נְלָל, וְלַעַל גָּן: (מכ) וְכוֹל
(מו) וְלַפִּי שְׁהָוָמָ קָעָן טִיחָס נְטוֹל: (מח) וְסִי' טָס
מְפִינָה, וְגַלְעָל כָּן טָס סְכוּכוֹ וְגַלְגָּלוֹ וְזָרָסָן גַּלְלָה:
(מן) בְּלַחְיַךְ טְעִינוֹת כְּתָפְשָׁתָה, וְגַן עַל הַמְּהַלֵּל נְקָרָה
וְיִכְהָה לְפִי זוּ מִין מְמִיעֵי הַתְּמִירִים כִּי כָּן נְגָהָל גַּלְגָּן
כָּן לְפִי שְׁתְּפָפְטָין סְמָלָה וְכְסַעַפִּים הַגָּה וְגַגָּה וְהָהָ

מקו"ב בראש"

(ס) יְסָהָל פְּזִי יְסָהָל טָס: (טא) וְסָוָם (ברכות כ"מ ט') וְלַיְלָה
לְזָה יְכָוֹס מְרוֹמָשׁ עַיִן רְטָה (סמות כ"ז ט') וְגַמְקוֹבָב
סְנָוִי סְפָעָר: (טב) עַיִן רְסָבָס כ"ב טָס: (טד) מְרוֹט
רְטָה טָס וְכָתָפְלָת לִיכָּס כְּכָבוֹנוֹנָי סְפִינָה: (לט) מְרוֹט
סְכָ"ה כ"י, וְעַיִן סְכִינָה דָה, יְלָקָוט תְּהִקָּפָה:

שיר השירים ד ה

לֹגְנִי וַיַּאֲכַל פָּרִי מֶגְדִּיו: הַ אֲבָאתִי לְגֹנִי אֲחֹתִי כִּלְתִּי אֲרִיתִי מֹרִי עֵמֶ-
בְּשֵׁמֶי אֲכַלְתִּי יְעַרְיִי עַמְּדִבְשִׁי שְׂתִּיתִי יִנְיִי עַם־חָלְבִּי אֲבָלוּ רָעִים שָׂתִי
וְשִׁבְרוּ דּוֹדִים: כִּי אַנְיַי יִשְׁנָה וְלַבָּי עַר קֹול | הַזְּעִיר דּוֹפְקֵךְ פְּתָחִילִי אֲחֹתִי

אבן עוזרא

קצלייסו סס למוועדים ולרגלים ויסלהל נטע ה' (בטר' בר' ו) (ינ): א אריתוי טורי. מוציבין יכל דודי לגנו הס מהה סס לקטתי (ינו), בסותו ואראה כל עובי דרכ' (תה' פ' ינ) (ינ): יערוי. טן יערת הדבש (שי' א' יד' בר') (ינ): [א]: חלבוי. יש אוטריס שהוא

חולבן העולה על היין, ויסרט בסותו בין חלבון (יחז' בז' יח) (נט), והוא רוחוק בו חלבון הוא שם טיקום (ס) וAINNN תואר, לבן חלבוי הוא כמטמעו (טמ): ב ב דופק, מציק בטו מתרדקים (שות', יט כב) (סב): תמתוי. התמיטה שלו (סג): קוואזרוי. קאות השער (סז), והוא הפוך (סב): רטסי לילה. טנוורת לזרם את הסלתה (יחז' טו יד) (טז):

הפעם השנייה

נון גועל. ואת דומה לנן גועל שיש לו ריח טוב מהז. ולא יובל אדם להבנתם לשם (סב), ואחר שדייטה אותה למיעין חתום, אטר את בטו מעין ננים שהם באר טים חיים ענחתה היא ואטרה, עד שיתעורר רוח צפון,

קשות נדנה וכן שעלי חרלה ספקלייזו הגאייזים והין מטהה קרייבס נדבה וחני קבלתיס צו צויס ו). שתיתוי יני. סס הגאייס: עם חלבוי. מתקו ולחו מלכ' אבלו רעים. בחולל מוענד האגן וכגיו ובבית שלמים האיגיס קלס: שתו ושברו דודים. אלו יקחים נוכלי זכר זכח כסלאים ספקלייזו לחונכת המזבח ח): (ב) אני ישנה. (ב) צאייטי קלסה ופקטה בכית רהטן נוהנט מהבדר הקדושים כרוך כוֹי כיסאה ונרכמת: ולבי ער. וט קקב'ה נך נדרס נפסיקט ט). נבי ער קרב'ה סבוח נור לבני ומלאי ער לאמרני ולקייטיכ' נ' : קיל דורי דופק. מארה סכינטו על הגאייזים ומואיר על יידעס האקס ומלוות: פתחי לי. אל חנמי לי סההלק מעליך: שראשי נמלא טל. לבן לדס סנג' גליכ' דופק

קרני אוֹר

יהל אוֹר

רומי: (ינ) עיין רהכ"ע ורט' זס: (א) יערת כוֹט מפקס ערס, וכווארתו, כמי קל' וטכך רט' זל: (ינו) פ' ילקטו, וארטא לרה: (ינו) ופי' גרא"ק זס, כוֹה חלה כתנדס קודס סייזו ממנה לקוינו, וכן יתפרס כלן, הצלמי יציריו סול דבס סוב' הסבל לתקיטו, ולכשי טום דנס סעב, וסוי מאי סיגב זאנס כמו הצלמה עזואה קיניס קיניס: (נט) ורט' זל פ' יין לאן מזונען, ומונחם חצטוՍ סס חלב מטיס (תה' קמו יד) לבון עוג: (ס) וכן פ' קרד'ק סס, סס מוקס גלמתק טיינו טוכ: (טמ) יין לבן וכן חילנס כתהרגס: (סב) עניינו כלחיה וככotta על הדרת: (סג) וכתומל כזא יורה על הפטוב הנמור חמץ נו רע כלל: (סף) וכס מהלפות כריה, רוזה לומר תלולני האער, וברד'ק גרס תלול טי' "מעיין חל, וכן נחחלפס' הקוואות כסופס" וויס לפרטו לבון קז וקלה, רהטוי, האערות למלאנקים יעל כסופן צעלייס ידנק קטל ביזח: (סב) מנ קלות נטעה קיות: (סז) ופי' קרד'ק סס, עיין זלוף כמו רטסי לילה: (סח) ווימה הוויה כן לרוג גנייטה:

מקו"ב ריש'

א) מילוט טפ'ג' כ"י: ב) צאניעית פ"ט מ"ג, ווילרין כנ' ה) ט"מ י"ל כ"ז: ז) סמות ב' ג': ז) חייט פ"ס, מילוט כטלקט תליניס, כמו גדר במתמרים ובוגר בעביבים; וועל: ח) מעת פ"ס, מוועט טפ'ס כ"י, לסי"ר פ' זיוס ב) טס' פ' י' ג': ד) חייט פ"ס, פסי"ר פ' ב'ים סטמפני סטמייכי: ט) עיין למא"ר פ' קאורס, מילוט ונטק'ה לברים

שיר השירים ה

רְעִתִּי יָנַתִּי תִּמְתַּחֵל קֹוְצָהִי נֶמֶקָּאָשִׁי רְסִיסִי לִילָּה : גְּפַשְׁטַתִּי
ריש"י

אבן עוזא °הר' ברגא

על פתמי הטעתו הומלך כן בזביל מיכתק
בזהתי צללה במת בטל הוא הגטס. וכלהגמל
שלוחתי נמלוך טל טחני מלא רלון ונמת רוח
הבליטס חכיך טナルנו עלי מטקיו בטל.
וכגבי בזו חליך מעון ברכות וקילוס טכל
מעטיס מועביס חס תקווי חלי: קוץותי
レスיסי לילה. לך צדי קלבך קכולות
מיינט פולענות לפיע מעהזוי וממאנלי:
טל. טוֹלְצָן נחת:レスיסי לילה. גטמי
לילה זכן נוֹלָח ועיפוי.レスיסי תלגוס כל
רכיביס וכרביזיס טלי עסכ'). וכレスיסי
מלךושה: קוץותיו. כן דוקוי בטעות קלחס
סמורבקיס ימד סקוין פלויל"ס יא). ולפי
טהחו סמקלה בלאון טל ומTEL לחמו בלאון
萊ם וקוווט סדרך טל ומTEL לחמו בטהל
ובקוות ויק לפאלס טל ולסיסי לילה טינס
לטונס טכל מליות קלות גומות להטעות
כטל וטכל מליות חמורות הקשות כטורה
レスיסי לילה: (ג) פשטהי את בתנתי.
כלונל כבל למדתי לטמי דרכיס האחים
לה חוכל לטוב חליך עוד כענין שנגמר ומן
זה חדלנו לקלט למלכת כסמים וגנו' יב),

זהCERTHTI יש לי הכל: יערו עם דבישי.
והיהתי מאכל לרעי (פ), שהם הטלאבים, והענין איך תאמרי ויאכל פרי מדיו, (פלו),
אחר שעלהה שכינה גלו ישראל לבבל (פכ), אטרה בנתת ישראל, אני ישינה בננותavel
באדם שהוא במחשך (פנ): וענין ולבי ער. שהיהתי מתאהה לחזור עם השכינה כשהיהתי:
קול דורי, זהה העיר ה' את רוח כיריש מלך פרם (עורא א) (פל): שראשי נטלא טל.
דרך משל בענין, כי לא ישבתי בבית (ש"ב ז ו) (פפ), העת אתם לבט לשבת בbatis

יהל אור

(פע) כי רוח לפונית מונעת בעומת גדור כלהוקוס
חוקס, ורומ דרוםיה לעומתה: (פע) פ"י רום כיום
(עו) ופי' רס"י טס, הנטלק מוס וטהו כה
לקרירותה ויכסה, ורומ קדרומית מזרת בעומת
הטמים, וכ"ת יוז"ע טס: (פע) ופי' ה"ז טס
כלכורי יהויניס טמאנז כי כעולות מהכל לטס:
(עמ) ה'ל הצעים גאולה מקום כבודו: (פע) לקלונוטיכס
ולעולותיכס: (פ) פ"י סייתי מהכילד לרעי: (פלו) כי
לען לי הערך לטס: (פכ) וכ"ה כתרגוס: (פנ) וכ"ה
כתרגוס: (פל) פ"י טהנס בטער מות רלונז לננות
בנהוותיכס נעולות כנן נתוע האגועל גכל ויכנסו כו
לחת מפליו גטרס גמר ביזולו: (פע) נכלן יהסוב
יע"כ מיינט זמינים, והס כננד יע"כ בטמים, כי כולם
כינויו כהויבס להור, וכל מהל מאס העמיד שופט
מלמר הטע מלהן זימאל לדוד, כי ג' זכתי נבות
זינו' וטהו מתחקל גהאל וכםגן, וינגע לו טבלים

מקויב רשי

) רגילים נ"ב ב'): יא) כלהל למקנון: יב) ימי מ"ד י"מ:

שיר השירים ה

את-פתנתי איבכה אלבשנה רחצתי אתרגלי איבכה אטנפם;
ר-דוֹדִי שלח ידוֹ מִן החור גַּמְעֵי המוֹעֵל עליוֹ; הקטני אני לפתח לרודי
וידי נטפור-מור ואצבעתִי מזר עבר על פוטה הטענוּל: ; פתרתי
אני לדודי ודודי חמק עבר נפשׁ יצאה בדברוֹ בקשתיהוֹ ולא
מצאותיהוֹ קראתוֹ ולא ענגי: ; מצאנוּ השמרים הסביבים בעיר הפנוי
אבן עוזא

רשוי

סיוּ כדלים הילך יסלים געניכס ולזון ספונים (חנ' א ד) (פ'), או טל דעתות של
פנטמי הט כתני רחלמי הט גגלי לזון ישראל שעלו (פ'):

הפעם הראשונה

ג אטנפם. בלשון רבנן זיל לשון ניאול (פח): ד טן החור.
הנקב שיש בין שתי הדלתות (פט): ו' חטף.
ינסה קול דוֹדִי דופק סייס כל' תסובת הנפלה כרלה לפוי שפתה הכתוב בלבון חני
כגעה כרלה לפוי שפתה הכתוב בלבון חני לפתח נפלה כרלה לפוי שפתה הכתוב בלבון חני
מאנכ' הטענה כלילות: (ד) דוֹדִי שלח ידוֹ
(ירמי' לא כא) (ג), בענין רחוק. (ג):
טן החור. סהgal כרלה ורחלמי ילו ונחפכו ז רדי. בלשון ישמעאל כטו צעיף (ג):
על' כמון מען לזוב להענתו ולפתחו לו:

(ס) קטני אני לפתח לדודי וידי נטפו מוד. כולם כלה סלס ונפץ חפלס כמקצת
עלמה לטהה על הייטה בריית טוב: טור עבר. ריח טודר ומתקצע לכל' אד: (ו) ודודי
חמק עבר. כסכל ונכסל ממען כמו חמוקי ירכיך יג) סתרי ייליך על סס טלייך כסכל
ובן עד מטי מתמיכון יד). כסתרי ומתקשי מחתמת צוקה סמעלת כי: נפשׁ יצאה בדברוֹ.
שלמל ליה הבה אל ביך. כי מתחלה ליה חזית לפתח. בקסטיו וג'ו': (ו) מצאוני
השומרים הסובבים בעיר. (הפסים גנביים המכלים כלילות: הבוני פצעוני. חבלו
ци' חבלו כל פגע לזון. מכת כל' זיין טוח נכרדולי'ה' כלע'ו טו). רדי. עלי'
סמלודר וסמלוקע טלי' וכן כל' בטיען לזון האט נערויס סמתהונכת טל בועל נערויס
ומקצתו וו' טיה כדוגמיה: דוֹדִי שלח ידוֹ מִן החור. כסחמלמי רחלמי הט גגלי וליה
הפטח נך וו' חסוב וו' טבות כוכביס סבחלתי בה סלה ידוֹ וברוחה נקמטו בימי היז
וכטיח טלוֹ חיל מלך חרס ויכו צו ויטבו ממען טביס גדרה וג'ו' ושרוג פקח צן רמליכו
ביטולה מהל ומטאריס אלף צווס חד' טו): וטשי המו' עלי'. צה' חזק' צנו וצ' בצל
לצנו לדרכך להקדוז ברוך כו' וכל' רוו' סלמי' ליה קס דול בישרול כמותס כמו סמלודך
בחלק יז). בדקנו מהן וועל כה' שבע וליה מלחו' עס סהרכן מנכת וועל חנטוכיך וליה
מלחו' חי' וו' טה' טה' בקי'ois בטלחות טומחה וטלה' וו' וידי נטפו מוע וג'ו' הף
יחטיכו נחמל צו וכמהו' ליה טיה לפניו מלך יח). כי לך פולענות טהלה' טל
מנטה' וועל חמן לקיש סלה' ידוֹ מִן סמול ומ夷' כמו' טלי': פתרתי אני לדודי
ודודי חמק עבר. נה ציטל גזירתו סנholm בתקיקו' הכא' יmis נחים ונטה' כל'

ידל אור

כנו יננה הצעית: (פ') וככתוב העת לכס התחס וג'ו' ע' כל' חמל רחלמי וג'ו' טיככה טניפס, והחור הוו
וואר כפסוק 'וְהַנִּית כהָרֶב' ופי' סטוכ כו' וכ' בין צתי' קללות: (ז) ופי' הלייה' וטנטאות:
סלאג' חטונו מוה: (פ') למלוכס: (פח) פ' טה' נפל' (ג) צפי' צס, עד
ולכלוך, וنمלהג' הרכה נדרו'ל': (פט) נך' כי' מנגב מתי' תפנכי הכא' ונאכ' ויכן פ' היל'ק צס:
הדלתות צימיהס טכל פטה' יט' נו' צטי' לדלתות, (ג) וו' כו' דטה' כהן, ולמטה ו' כ' כני' הפי' כה' כה' כה'
ההיאן והפנוי, וו' עמל צפעל פטה' מהיון, צס' יט' נ'כ', וו' טה' כל' ע'': (ג) וכ'ו'
מקו'ב רשי

(ג) למעס ז' כ' : יד) ימי נ'מ' כ' יט' נט' בלאם מירגן לר'ם כטב' נכוו'ל' מלה' נזאת (או'ונע'ט): טו) וס'ב
כ' ז' : יז) ז' נ'ד' כ' : יט) מ'ג' כ'ג' כ'ג:

טמי'

שיר השירים ה

מעלפת ספרדים: טו שוקיו עמודי שיש מיסדים על ארגניד-פה רשי

אבן עוזרא

אבן יקרה, כמו תרשיש שם וושפה (שם מקוטט ומתקנת כספליים לסון וחתולך לח) שם ב) (קכט), ויאו שהיא בעון השטים (קכט): למתנגין ויתקנת: (טו) שוקיו. טעיו, בתנו (קכט): עשת, בלי עשויה משן כעמדו סח' קמיסדים על חני פ: עטודי הש. טמודי טיט וחכilio כמנילת הסתכל מל Ach (קכט), כמו שטנו עשתו (ירמיה ה כח) (קכט): מעלה. כמו יורה אדודה ווורה גליי כסף ועמו סח' לט) ומלהו נכווח (קכו): ספרדים. אבן יקרה אדודה ווורה כלורי קלגנון: בחור בארץם. נכתל בין עליו, אדרטו עצם טפנינים ספריר גזרתם, (אייבא הפעם השנייה לבנת ד ז) בו (קכו), כבר טשל הלובן בחלב ושלן (קכח), וטעם המפרש (קכט), כמעשה לבנת המפריר (שנות כד י) טן לבן, בו אין פירושו אלא טן קח לך לבנה (יחוי ד א) (קל), ויורה עליו כמעשה, בו טה עניין כמעשה עם הלובן, כי היה לו לומר כטראה לבנת (קלט): טו שש. אבני שיש (קלט), ותשקלו עיש (איוב ט ט) ועייש (שם לח לב) (קכט):

הפעם השלישייה

לחיו. זקנו: פנדלות. הם כמו פנדלות סביבות לחיו (קלט): טמלאים בתרשיש. רוץ לשער שעיל ידיו (קלט): מעיו עשת שנ. חגור מתניו (קלט), אבל מעיו חגורים בו איננו ערום (קלט): ארני פז. רגליו ואצבעותיו (קלט): מראהו לבנון. שהוא נסיך לטראה (קלט):

הפעם השלישייה

ראשו כרם פז. הוא כסא הכבוד (קלט): שחירות בעורב. בעין ישת חשך מטרו סביבתו סבתו (תה' יח יב) (קמ): עינוי. בעין בכל מקום עיני ה' (סולי טו ג) (קלט): רחוצה בחלב. בעין טהור עיניהם טראות ברע (חבקוק א יג) (קמג): לחיו. הם שרי הפנים (קמג): שפהותיו. הם הטלאכים שלוחים לבני אדם כמו נבריאל (קלט): ידיו גלילי זהב. הם האופנים (קמה), ועין בתרשיש בעין טראה האופנים ומעשייהם בעין יהל אור

כוי לין לסון כמעטה נופל על גוון הלוון: (קכח) ויאנו כין חכמי הכהן: (קכט) כו עינה גוונה (יהו' ה טו) מרלה המפנים ומעזיכם לעין הצלת וכין (יהו' ה טו) מרלה המפנים ומעזיכם כעין חרצית, ופי' הרליך סס, ועינה כעין הצלת: כעין חמוץ ממעיס מכבושים לבן, קרלה לבן מעיס, (קכט) לפי' ממעיס מכבושים לבן, קרלה לבן מעיס, וכן ת"ג צענן (כרה' כה כט) חמיעי: וכן ת"ג צענן (כרה' כה כט) חמיעי: (קכט) כו' לסון נחות וזכות, כו' כן מעשה בין הפליך וק' ומוכיר: (קכח) ופי' ארגד'ק סס סמו ויזמן יסרון (דנר' נב טו) וכטסייל מהמת טמן נרלה נסרו לה ולן, נס עשת פ' לה: (קכו) ופי' לה' ז"ל טס "כמו תחתעלנה (עמוס ח יג) ותכס נגעיף ותתעלף (כרה' לה יד) וכן ויתעלף טהעלף בכנדי"ו וכן כלה עניינו כתעוף וככסייל, ופי' מעוטפת ומסונכת כספירות: (קכו) בכמה ספריס הני' כלה נ"ו" וט"ס כו': (קכט) וכן ימלמד הם' ז"ל (סמות כד י) וכטעל (פי' שהול הלווס) כי מנהג הלוון לכפול בטעם נמלות שנות, והנה כתוב זכו נויריה משלג זה מהלב (חויכה ד ז) והנה בטעם כפול, תלמו טס מפניות ספיר נורתם (סס) והנה ספריר כמו פניות (פי' ג"כ הטעס כפול): (קכט) ז"ל וטעה למפרה" וلامפרה כזה כו' רס"ג, טין פ' הה' ז"ל (סמות בס): (קל) וכן פ' לה' ז"ל (סס) נגזרתי לאננה מגזרת לבנה: (קלט) וכן יהלמר וכגון כי לאננה מגזרת לבנה: (קלט) וכן יהלמר כה' ז"ל טס. ועוד טס לאננה כספיר כו' לה' לבן, נס עשות לנירא אשר לאויאחים אה' כספיער כטלמול מה' טעס לומר כמעטה, היה רמי לומר כמרלה (פי'

מקוב' רשי

גלהק: לה) נלה' נ' ז' לט) מס' ט' ו' :

מִרְאָהוּ בְּלֹבְנוֹן בְּחֹרֶב בְּאַרְזָוָם : טו חֲבוֹ מִתְהַלְּקִים וּבְלוּ מִחְטָהִים

אבן עזרא

הדרישיש (יהו א טז) (קמו) : פְּעֵוּ , הִיא האבידה האטצעית שיטש בה תפיעת שביכבב נקבצים (קמו) : שוקו . היא הניע שטני נברא העילב (קאמ) : עניין שיט . שיט ב' שיט קצית (קמט) : אדרנו פו . הם האין בעניין , על מה אדניה התבע (איוב לה ז) (קנו) : ומראו בלבנון . העניין שיט בלבנון עצם אין מספָּה להן אצל בני אדם , כי שידאה האחד מהם יחוּזב שאין בטוחו , ולא ירד כי אם מעט בלבנון . יושצא יותר טומלא ונבדר מזוניו טא) . עניין שנמל מלהט להוב ליבט פטני , כן פעשה הטקיס (קאל) : בחור בארוזם , שהיא עיתר (קאנ) , כי חדשים לבקרים הרבה חיילום מירפין חוטו טג) : ראש כהה אטננתו (ג'ג) :

רשיי
כגניס כהו צין סחל טלייס : (טו) חבו כהו תריש (יהו א טז) (קמו) : פְּעֵוּ , הִיא מטהקים . דכלי ערדים : זה דורדי . וכדמתו רועי וזה דורי . וועל כל הלה חליyi לחה . וכהונתו כלפי קקב"ס כד כהו . דורי לה ולבן לאלכין מענותיו למ' ובן כהנלה כסוי נלהס כוון מורה כלהות וכן נלהס כהנלה למספט לכושה בתלה חזול וצער רישיה כעמל נקי ט). וחלוס ליבט מזוניו טא) . עניין שנמל מלהט להוב ליבט ללבוב ללבוב מרבבה . טרבה ללבוב מב) : דגנוֹל מרבבה . ראנש כהה בז . תחלת דכלי שטיקו כההס פו ובן פוה חומל פתח דכלייך יהיל טד) . פתח חנכי ט' הלאיך הלהס מהלך זאנפט מלוכה יט' לו עלייס ווחל כד גזל עלייס גוירוטיו : קווזותיו התלתייס . על כל קז' וקז' פיש' תלייס כל שלכות מה) : שחורות בעורב . על צס סטיקס כתוגה לפניו ה'ס סטולס על גני אט' לכב' טו) . דכל מה' קוולומי תלתייס כהנלה על פיס נלהס כבוח כלהס גננליה טו) . עינוי ביונים על אפיקי מים . ציוניס קעיניס לופות ה'ל הלווציטיס כד' ציניו על צטי כנסיות ובטי מדרשות טפס ווילוי כטולה גווקוליס למש' : רוחצות בחלב . כצאן לופות במקפי וגראלות דין להמיינו להלדיק לדיק להט לו כלדקתו ולכראטיע רצע' להז דרכו כלהס טח) : יוישבות על מלאות . על מלחה כל' טולס מצונעות כל' קהן לוזק כלהס צווכיס ולעיס טט) : טומפות . דכל הפל תלמידי חלמים טבקודס בירוק קוו' נותנס ציניס להקל אט' לטולס צס טכנייס מהיליס כהדא נ). ציוניס גוודיס מזונק לוזק לבקץ האלס כד' הא פולcis ממדליך סל פלוני חקס לבית האדריש סל פלוני חקס לבקץ טעמי גורה : על אפיקי מים . על צטי מדרשות טפס מולוי מיס כל מורה : רוחצות בחלב . לפי עקלחיס צויניס וקען לזון נקבה סי' . רוחלות לי' נקבה כס מלחמן עלמן נחלב כל' מורה ומלהניש מתריה וסתומותה נא) : יוישבות על מלאות . מיזבקיס דרכיס על הופניות ע"כ . ד"ה עינוי צויניו פרציות סל טורה והלכות ומקינות ציוניס טפס נה'יס בהליכתן על האפיקי מיס צבטי מדרשות רוחלות נחלב מלחמות כהלה כמו טפרקתי : להיו . דרכות ה'ר סיינ' טגרה הס פניש מסכירות וטומקוף : שפתותיו בשושניות . דרכויס טנדכ' בקהל מועד טקס נריאו' ולכפרה ולדים טוב מלחמת ותקס ומלחם ועולא זלמיס :

יהל אור

קמה) כהוניס וחיות הקודס : (קמו) פ"י כען קנות כס מעלה מטה , נפ'ין ולחרין , ולטני עכריו : (קג) כי אין לך לך עמודיס ולך מדיס ה'ן תרשיס : (קמו) פ"י מלת הפהה כו' חנינה , וכו' חנינה עומדת רק נכה הלהיר זמתקיפ , חד' מ' עבה הנורה כהמגעית מן הנורח האזולות פנהלהה זי'כ או'רות , ובמושס עז'ת , פה'כ , מע'ק , נד'ד , עיין כל' ובה ? (קאמ) וככל מהר יעמיק יותר , ימל' יותר כי רכו נפלחות סס , וככלהות הס פ' ה' ז'ל (סמות כו ט) וככלהות סס , וככלהות הס מכוכניש קקדיס : (קמץ) רמו להייל , אסר כו' כה' נוכחות כזמן : (קגה) וכו' (ח'יכ' ג' גנ) ובס רנה פומר נבריה קנות מטולס הנטפל : (קמע) ובס טקן' ב' ריש' ז'

ט) דינילו ט' , ועין מורות טס' ט כ"ז מכילהן נסלהמ , מפקתם דצירטמ כ"ד , ופס'יר עאלת כדריות פ"י קמייהה ; טט) מורות טס' ט כ"ז , מדרת זטט , ולקוט חתק' ב' , מט) ידע' ס'ג ב' ; מג) עין מורות טס' ט כ"ז ; טד) הס' קי' ט ק'ל ; מה) קימת פ'ס : טו) קימות פ'ס , ירושלמי ל'ו וסקליס תנומת מ' יתרו ט' , דכ'ר פג' י'ג ; טו) עין מכילהן נבלם פ'ר : מה) עין מורות טס' ט כ"ז ; טט) מורות טס' ט כ"ז , ועין פ' סלמץ' ג' מדרת טס' ט ילקוט 2 15 כ"ז ; גא) מילות טס' ט כ"ז :

שיר השירים ה ו

זה חזדי וזה רעל בנות ירושלם : ו א אנה הלך דודך היפה
בנישים אנה פנה דודך ונבלשנו עטך : ב דודי ירד לגנין
לערוגות הבושים לרעות בננים וללקט שושנים : ג אני חזדי ודודך
רשי

ידיו. פלחות סנתן מימייו ומעקה ידיו היו חיק כהן נב) : גלי זהב. אלו פלחות כהן מזוק מזוק מהלו כעמלכס ומקלו נחמל סגמדים מזקן ומפו רב נג) : חמל סכל ובזוב רצע מרצעו ועקה מקופה רבי יקונע צן חמוץ מעקה נסיס סיון קל ולדקה עלייה חי יש סב). טוות חמוץ לנו לו לוכות יש חיק מזוק מזוק סג) : סנסיליאן סיון גלlein נד). דבר חמל על כס שמונגולות טוות לטולס : מטולאים בהרשיש. כלגע כטאלת כוורת צן מהות וטלה פטל מלוט : מעיו עשת שנ. זה מורת כהנים נה). סנטן חמולע חמוצה אמרcis כמעיס הלו סטס נטוניס חמולע סגוק : עשת שנ טולפת חמולע סגוק. נלהת חלה כעקט צן ושיח סדועה לקודיס רביס גוירות טוות וכניין חב וקליס וממלuis נו) : מיסדים על אדרני פז. חמל רבוי הלו כקרפל השמל העטלת למלען וכטיס למטען חמל רבוי צמוול זבר גדר פרציות צבולה יט להס כומלת למלען וכטיס למטען וטומות לפגיש ולחכיש סגון פרציות צל צביעה ויובל וכי חמכוו ממכל נו). לארען כמה קבב חבקה צל צביעה כדאיתם כמסכת ב"ט וועלכין וסוכה וכגון יפקוד כ' הייט על חמלה נח). זו הות קרבני לחמי נט). עד שארת מפקדי טל צבי פקד הותס כט מיסדים וגוי : מראהו לבנון. כט מיסדים ומלכון כדורי מולא באנ פלאיס כמסתכל ומלכון כדורי מולא באנ פלאיס וולכיס יכול זס כמלכלה כז דבלי מולה פונג נחט. תמייל מחדס נס טעמייס : טמיין חמוץ סנטן חמולע זם לכס לנו לבנות בחור. נחל לאיזיס הנתריס לנו אין מלך למשוק ולנבה : חבו ממתקים. דבלי ולדקה זכרון בילוקיס וו) : (ג) הארעה עלביס ואלט לנו מטה כבשלת בשושנים. קלונה הות לנו כמלעת נום

מקו"ב רשי

גב) ילקוט תפוקה : נג) חס, יט, יט : גד) סויות פ"כ, אנטואם ל' מס' כ"ז ילקוט תפוקה, ונמלוך יגוזם "סימיטין" : נה) ומלוט סס"ס כ"י, מלו ספלי טרכ, וכ"ס ילקוט תפוקה : נו) קוית, ילקוט סס : בו) ויקרא כ"ט י"ז : נח) נמל' כ"ז טז : גט) סס כ"ט ב' : ט) עיין רב"ז (נמל' כ"ט ב') ובמורי רב"ז : טא) ויקרא יט כ"ט, וחין מאית פ"ז : פב) יט, יט כ"ז, כ"ס הכנ ספסוק ומל כלטוט : טג) קוית פ"ז, נמל"ר פ"ז, ט' ; א) ונמלוט סס"ס כ"ז בטפס סנכיסו טיםיס נתקות : ב) עיין סכלהם כה פ"ג, ג) שאלת ד' ד' ב' : נג) סאות פ"ז, ד) מלוכי ג' טז : ה) טרם ל' ג' : ז) חממי כ' כ' ; 2

שיר השירים ו'

**לֹי הָרְזֹעַה בָּשׂוֹשָׁנִים : רַיְפֶּה אֹתְךָ רֵעוֹתִי בַּתְּרֵצָה נֹאַה כַּרְזָלָם אֲיִתָּה
בְּגַדְגָּלוֹת : הַהְסִבִּי עִנִּיכָּה מְגַנְדִּי שַׁהְם הֶרְחִיבָּנִי שַׁעַרְךָ כַּעַדְרַת הַעֲזִים
אֶבֶן עֹזָרָא**

הפעם הראשונה
ד' בתרצה . שם מדינה תפצתנה בדברי
אחאב (קנו) [א] : איתה .
שיש איתה טמונה לכל רואיה , כמו אוום ונורא
(חבקוק א ז) (קנו) : בנדגולות . כמחנות בעלות
הדלנים (קיט) : הַרְחִיבָּנִי . חזקו טמוני (קיט) ,
או הטירו בחו וטשולתי , בטו המחבצת הרבה
(ישעי נא ט) (קס) . ורהבם עמל ואון (תה'
צ' י) (קס):

הפעם השניות
דוד ירד לננו . באשר פרישתי , שאטרח לו
יבא דודי לננו (לעיל ד טו) (קסג) ,
ובאשר הקיצה רדפה אחריו . ובאשר ראה
אותה אטר יפה את רועית (לטחה ו ד) ואטר
שער ושניך נט כפלח הרסון (שם שם ה ו
ז) והטעט כי הוא חשוקתי הקרטוניות ,
ואל תתערבי לי באחרת , כי הנה שער
ושניך וركת לעדים נאמנים (קסג) , ולא
יתבען שתתערבי באחרת , כי אהת את היא
בועלם , ואין דומה לך , נט הנה שלטה יש
טו ששים טלבות , ושותונים פילנשיים , וועלסית
אין טperf , אין בטוחך כי אהת את
העזים . בקעינס ולביס ודקיס טכס יט
לאט (קסד):

הפעם השלישית
דוד ירד לננו . זה שעלה למROWS (קסג) : לרעות בגנים וללקוט שושנים . שהוא דר
עם המלאכים שהם צדיקים : אני לדודי . אמרה לנמת ישראל , עיפוי שירד דודי לננו
אני שלו והוא שלי , ענחתה שכינה יפה את , זה שהזרו בבית שני : ופי' הנסי עינייך
מנגי . שנפנקה הנבואה בבית שני , באשר התגבה דניאל , ולהחותם חzon ונביו (דניאו

קרני אוד

[א] השאלה מספר יטללו נט מכ سنימר יפה הtot
רעותי כתלוכס , ותלוכס כתעס לאויר סמלוכס
להן מהני מוות סטלך סלמס (מ"ה טו ט גג) וכינוי הפלוך
סלמס כתעס עוי לסת כל כתירות פאל במלחן כגען ,
ולט כתנספסה ניפיס לטלך זה מת מקומת נפזו , וכמוונט
סגב מסליח"ל מהיגעלטטס , כי גס גטראס כנא טרמל
חתן לזרע כגען לטח חרכס לסייר טלאס . וכלהאל מלינו
מלך תורה מודה (יכווץ יב כד) לסת טכקס רוחם נחלמרס
סלאם צלטיס ומלהות ערחות סיון לעווי מלוגס , מרלה
שיטה סלמונסה , ולמה נקרו דס למל נסדור ויול , ויזנו
להט ליטו וסכרון וכדוםס סמוניות טסה , וטס להאט
כווינס דברי סמלוט סמלרט יפה לת רעמי כננות מלהס
וימוס כבנות יורטליים , וקוווב מהוד כי בנות מלהס יורטליים
בטע זה מלהס מפי גהוותס ולמונז רוחס : (קסג) ופי' קה' זל כס , ימי הכהה וכטהוק טקס
ימי הכהרות : (קסב) קודס זדק עלייה : (קסג) מפי טהס יוקף להניד תהלה , כי כהה

טקוו"ב רישי

רומ , וכ"ס (צפת ס"ב ב') חתני יורטליים חתני טהס טהס
תנומושה לה' נמלבר י"ב תינומושה ב' נמלבר י"ג ילקוט
תקנ"ב : ח) עין שורם ס' : ט) מלט טמן עניינו גבשות

שיר השירים ו'

שְׁגָלֵשׁ מִן־הַגָּלֶעֶד : וְשַׁנְיָךְ בְּעֹדר הַרְחָלִים שָׁעַלְוּ מִן־הַרְחָצָה שְׁבָלָתְ
שְׁתָאִמּוֹת וְשְׁבָלָתְ אֵין בָּהֶם : וּבְפִלְגָּה חַרְמוֹן בְּקַתָּה מִבָּעֶד לְצַפְתָּה :
חַשְׁשִׁים הַמָּה מַלְכֹות וְשַׁמְנִים פִּילְגָּשִׁים וְעַלְמֹת אֵין מִסְפָּר : ט אַחֲתָ
הִיא אַיִלָּתְ יְוָנָתִי תִּפְתָּחָתִי אַחֲתָ הִיא לְאַמָּה בְּרָהָה הִיא לְיֹולְדָתָה רָאוּתָ
וַיָּאִשְׁרוּתָ מַלְכֹות וּפִילְגָּשִׁים וּתְהִלְלוֹתָ : י מִזְעָתָ הַגְּשָׁקָפָה כִּמְזָדָחָר

רש"

אבן עורא

ב' כד), כאשר פרישתי בספר דניאל (קסו): סכם סלכה: (א) שניך. קליעים וגבורים שערכ. שהיו בבית שני נזירים (קסו): שניך כולם לטובך: בעדר הרחלים. שניך. נבודים (קסה): רקהך. כהנים (קסה*): כרחה כוות כולה קרווכ' יג). מלך ששים המה. מפרשים הוציאו ספר ששים ישטונים בנח ובני אברהם עם בני עשו לבן בן (קסט): ועלמות אין מספר. שאין סוקיס לחליין מעיה לככולות טורה להוּא להם ייחום (קס): אחת היא. כמו גוי אחד הכל קלetics נמקו לכלistics קלאן כסארן (ש"ב ז בנו) (קסל):

הכרהס ווילאיו יריכו טו). כי קעולה טק עשרה יקמעעל וכינוי קלטה עקל ילק וכנז קלטה צני יעקב טnis עשרה כי עטו טק עשרה כדורי בימייס קלי סטיס ואמ טהמל לא מסק פמנע טsie החקה. הכרהס מן חמין: ושבונים פילגשימים. נח וכינוי עד הכרהס טו). כל מולדות يولאי סחיכה טמוניים תמלחים וכאקס טהמלכות טס נשי כמלך טילות בגודלה על האילגטים כך סי הכרהס ווילאי יריכו חמוניס גדוּליס ויטלייס חמיסיות פילגש נל הכל כהאל תלחה הניג כה מלכים דימנע בת טטעוניים סיטה ונעשית פילגש לטקו ווועל חל עמק צוה וגנו יז). אוקו כולם צעה חמת ופהליכו חת הכרהס עלייס: ועלמות אין מספר. למקומות קרבל נחלקו כל אלה: (ט) אחת היא יונתי. ומולט חמת טיע סנכחת לי לינגה פמש קסיה תמימת נב עס בון זונס: אחת היא לאטה. לנמיימה קרבה מחלקה בכמי מדרגות כולם לנש להבן תורס על מוכנה ועל לאטה. לנמיימה קרבה מחלקה בכמי מדרגות כולם לנש להבן תורס על מוכנה וועל חמיטס: ברה היא לירלהה. יעקב לרעה חוטש מטה צלימה כלו פסול והודך וקילס למקומות יח). פנומל וויקתו יפלאל על רהס למטע יט): ראה בנות. חת יבראל בגודלה: ויאשרוה. ומם צוח קילוקן: (י) מי זאת הנשכפה. עליינו. מקוס בגביה בגודלה: ויאשרוה. ומם צוח קילוקן: (ו) מי זאת הנשכפה. העלינו. מקוס בגביה בגודלה: ויאשרוה. ומם צוח קילוקן: (ז) מי זאת הנשכפה. העלינו. מקוס בגביה בגודלה:

קרני אור

הטוטסו לו במן וויפי, ווס מדזה, מדריך קדיס סרכס הערלון כי נספלה הצעינה למעלה: (קסו) עיין פ"י
הרבנן מהווים במכובים (כל"ל) ועיין בדורתי לפנין מס סנימר הק' ז"ל טס, וכן פ"י רכינו סעדיה טס, כי מתנננה
בוס, ונדריטה טס"ט כ"ז "כתלה בסצפת": כתלה בסצפת: כתלה בסצפת: כתלה בסצפת:

דעת קול: (קסו) שנרו מנגלה טQRS: (קסה) כי הנכו הורק שיינו כמ"ב ויירקו סן (היכה ב' טו) (קסה*) כס
הכניים טמוניהם הצעין על המלה: (קסט) עיין רט"ז, והרמ"ן יפלט, כי הטלופיס כס ל"ב, וכן הילופי
ההרי י"ט, ונטיחו יכמעעל י"ג, וכני קטרקה ט"ז, בין הכל ע"ט, ועס היליפו ורעומל פ"ה,
ולפי טענה דמגה נלהזיס, ובכני קבעון טטה ממול כפי' רט"ז, נטהרו פ': (קס) כי מספר כי
לכן כי טלה לעם הילף נטס, ויפרך על פיהום: (קסל) ווילס הפטוק, ווילס כעמך יטרכל ופי'

מקו"ב רש"

יב) עיין פטרכנילרונג: יג) מדריך ווטט: יד) ונדריטה יז) ברוך ייד יז: יה) מות פ"ז: יט) נרל' מ"ז ל"ה:
וועל כהאל לפטרכנילרונג וכילקוט סמכיני יט"ז כ"ז ב) עיין קידושן ס"ט מ', סיכל' פ"ז מ', ונדריטה ייד ב',
פנומל לספוגוניס: טו) מלוט וויטט: טו) מלוט ווטט. כ"ס 2

שיר השירים ז

יפה כלבנה בלה בחמה אימה בנדגולות: יא אלגנט אנו ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנצח הרמוניים: יב לא ידעת נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב: ז א שובי שובי השולמית שובי שובי ונחוה בך מהרתחו בשולמית במחנות המהינם: כ מהריכו

אבן עוזא

הפעם הראשונה

יא אנו. ידוע בדברי קדמונינו זיל (קעט): באבי. כמו בפרי הנחל (קעט), כמו ואנבייה שני (דניאל ד ט) (קעט), וכן עודנו באבו לא יקחש (איוב ה יב) (קעט) י"א שהיה הטבוכר וטן אביך יטן אב יוציאנו (קעט): יב עמי נדיב.שתי טלות (קעט), י"א כי יוד עמי נסף (קעט) ביו"ד בני אהנו (ברא' טט יא) (קעט), ויתבען שלא היה הי"ד בטלת בני נסף (קעט): א השולמית. שהוא טן שלם היה ירושלים (קעט), ענייני.

יראו שלם: במחנות המהינם. טן תות וחיליל תלמידים קבוס ניכרים ווין מתפלשים לסכלי על צחון. בודקתו מה מולח חוטו מלה מלכה ועווד כמה מדרכות לדזר מה הגוז זה כופל צפיט ווין מה קבתו נמלחים חף ישלאל גולין לבין שטודי כוכביס ולוקין מלקיים נמלחים כב) : (יב) לא ידעת. כנסת ישלאל מטהוננה לעזני ידעתי להזאל מן החטף שטנווד בכבודו וכגדולתי וכצלתי בטהנת חנס ומחלוקת בגירה במלכי בית חטאונויה הולקנום ואריסטודלוס עד שביה מביך חד מחס את מלכות רומי וככל מידו סמלוכס ונטה לו עד ומלה נפשי קמנתי לסייע מלכדות להליכת עלי נדיות של הומאות: עמי נדיב. כמו עס נדי יוז"ר יטילה כיו"ד כל שכני בנה בן). גנוcharios יוס בד). רבתי עס כה): נפשי שבתני. הני בטמי מניטיס עלי כען טהומל וחת למדת הוטש עלי הולפים להחט בו): (ה) שובי שובי השולמית. הומרים חלי שכוי מהלך מקומות: השולמית.

הכלימה גומונך עמו שכוי חליו: ונחזה בך. נלייך ממקן נליים וטלטומים א). כמו וחתך פחה מכל העס ב). כך דלק רבוי מהומת ג). ד"ה ונחזה נך נתונן חלייך מה גדולה ליתן לך וסימן הומלת מטה קומלית מוש גדולה חמס יכולן לפסקך לי סטה טו לנדוות הייפלו לנדוות דגלי מחותם סמדבל ד): (ב) מה יפו פערטיך בנעליהם. כס הומרים לה חפליים לנו ספדיים צו נטהיל צו ומחיצות ידה אור

ברד"ק כס, כמו טהין כמוני גהנמים כן חיין כעמך יבראל נטעמים: (קעט) ואממג רק פעם מהת זמקרה, כלן, זCMDRIS (פה"ר ויח) זמאין נקה על העז "מה הלהנזה גנות ונהלפת": (קעט) וכשהל להפלי כעהדו כרטיגותו ורעננותו: (קעט) פ"י ופריו, וגוו"ז ח' הות ככפל: (קעט) ופי"ר כרלכ"ג כס, מודנו כלכו ולהוות ורעננותו: (קעט) וכגדנס לחסרוון בכירות ככפולה וכרטו האכג, ופי"ר בעלי הנחל, וענן זה טק"ב

ל"ט: כה) לוייס מ' מ': כו) ירמי י"ג כ"ה: א) חז"ט פ"ז, גמורי פ"ב ד': ב) שמת י"ס כ"ה: ג) תקומה מ' כמランץ י"ט, תקומה ב' נמרוץ י"ט, קיטת פ"ג, מדרת סכ"ט כ"ט כ"י, סני ונריס, גמורי פ"ב ד': ד) מדרת סכ"ט כ"י,

תכליך וכל הטעין ער כהן: (יח) אל גנת אנו ירדתי. עוד זה מಡלי סכינה נגה ביהוי חל מקרך צני זה חליך: לראות באבי הנחל. מה ללחוחית מועלס טזיסים לפני ג"ח וטפריס וטוויס: הנצח הרמוניים. מיקימי מלה מלה זכיות למה נמטלו יסלהל להגוז וזה הלהה הווה כוון כוון עז ולינו ניכר מה כתוכו פולעו ומולחו מלה מגורות מגורות כל הוכלים כא). כך יסלהל לנוצע וענচינן במעטיכס ווין תלמידים קבוס ניכרים ווין מתפלשים לסכלי על צחון. בודקתו מה מולח חוטו מלה מלכה ועווד כמה מדרכות לדזר מה הגוז זה כופל צפיט ווין מה קבתו נמלחים חף ישלאל גולין לבין שטודי כוכביס ולוקין מלקיים נמלחים כב) : (יב) לא ידעת. כנסת ישלאל מטהוננה לעזני ידעתי להזאל מן החטף שטנווד בכבודו וכגדולתי וכצלתי בטהנת חנס ומחלוקת בגירה במלכי בית חטאונויה הולקנום ואריסטודלוס עד שביה מביך חד מחס את מלכות רומי וככל מידו סמלוכס ונטה לו עד ומלה נפשי קמנתי לסייע מלכדות להליכת עלי נדיות: עמי נדיב. כמו עס נדי יוז"ר יטילה כיו"ד כל שכני בנה בן). גנוcharios יוס בד). רinati עס כה): נפשי שבתני. הני בטמי מניטיס עלי כען טהומל וחת למדת הוטש עלי הולפים להחט בו): (ה) שובי שובי השולמית. הומרים חלי שכוי מהלך מקומות: השולמית.

הכלימה גומונך עמו שכוי חליו: ונחזה בך. נלייך ממקן נליים וטלטומים א). כמו וחתך פחה מכל העס ב). כך דלק רבוי מהומת ג). ד"ה ונחזה נך נתונן חלייך מה גדולה ליתן לך וסימן הומלת מטה קומלית מוש גדולה חמס יכולן לפסקך לי סטה טו לנדוות הייפלו לנדוות דגלי מחותם סמדבל ד): (ב) מה יפו פערטיך בנעליהם. כס הומרים לה חפליים לנו ספדיים צו נטהיל צו ומחיצות ידה אור

יבא) כ"ה מoit פ"ז, לסייר פ"ז יסלהס ויסלהל, ילהט זמקל"ב, וכולם מלפונ טהניזס מצעיעס מגווש (חנטנות פ"ל מ"ג) וטמלה וטמלה גנות טל הוכלין: סב) שית פ"ז וכטינו: (בג) דגלי ל"ג פ"ז: כד) גויה ל"ג

שיר השירים ז

פְּעִמֵּיךְ בְּגָלְלִים בַּתְּנִירִיב הַמִּזְקִי יַרְכִּיךְ כְּמוֹ חֶלְאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אַטְנָן :
ג שְׁרַךְ אָגָן הַסְּהָר אַלְיָחָסֶר תְּמִזֵּג בְּטַנְגָּה עֲרֵבָתְתְּ חַטְּשִׁים סָגָה רְשִׁי

וטהול: (קפנ) : ב חטוקי ירכיך. יי"א שהוא קרלוינו נך בעודך ציפיך: מה יפו פערמיך. געלית קרנויס נט נדייכיס (ה): חטוקי ירכיך כמו חלאים. קדולת טדי זאג קרויס חלי כתס חיל חלאי. גלען ערבי ורבוטינו לרען על נקי כזיתין של נסכים ו). סגעטו מסכת ימי כלהדים עגולייס כמו ירך ו) : כמו חלאים. לדון מפלט כמו חוליות כゾל (ח) : מעשה ידי אטן. ידי קק"ס. נמכת סוכה ט) : אטן. כמו הווען. קילוסו טל קק"ס כי סלהן מקלסן חוט מלמעלה למטה מתקילין בכיכול מליחטו כתס פז ויורדין ובמין עד שוקין עמודי בס לטי סגן צהין לרעינו לאולדן סכינטו מן קטלוייס לתהוניס וכוח מונע קילוסס מלמעלה למעלה מה יפו פערמיך הס כרגלייס ומונע והולך עד להעך עלייך ככרמל על צהוב נא למופסס חליו: י) : (ג) שරך אנן הסהר. עזולך כלןן טל מיס גלויס סלוחין נגן וכוח עזוי מהכני טיס וכלהןן עלבוי קרויס סאל יא). על בס סכינול כמו נקב פגול מושלו כלןן פגול וקילוס זה ליעו מענן נוי חזק קילוס הטעון לפי סכטליון דודא פוקלסה ווּה ריעומיה מקלסות הומה על בס מעסיק לומד גונגה אה לסתה ערעד טהו: (קג) ופה יתפרק כי התערוגות וההקליס הנטוכרים וו עס זה, כמה ערד דיס: (קג) והוא מלהן גדר וגונגל, וכן סכט לטייג ולקרוזות (ערלה פ"ה מ"ה) פ"י לסינע, העשות גדר סכיב כרמו, וכן מסורת סיינ לתרה (הנות פ"ג מ"ג) פ"י כן סימניות שעשו חכמים לפדר התורה צפיאס, וכן כהן פ"י גנדלה וגנבלת: (קג) מרוב מקבי נך:

רישוי

מ"ט ט' ועיין לט"י בס, ד"כ מזבב ילי: י) ילהום מזקף"מ נטה פגומול: יא) יכנ"כ רה"ג"ט: יב) מיה פ"ז פגון סוכס בס, וגהית פ"ז: ח) בזירובין פ"ג ב', חיליות סנור, ופי' לט"י בס, רג'ן סנטלו נחפיית כבוי, וכניינו נו לי סנור סכיב, וכן פ"י קרט"ג: ט) כסוכס

אבן עזרא

וטהול: (קפנ) : ב חטוקי ירכיך. יי"א שהוא קרלוינו נך בעודך ציפיך: מה יפו חטוקים שיסוב הריך (קפנ). וכן יפרש תחתמקין (ירסיה לא כב), גם חטוק עבר (לעיל ה ו) (קפל) : חלאים. לשון רבים, טן וחלי כתם (טשי כה יב), כמו צבאים ישוא לשון רביט טן צבי (קפה) : אטן. חזש (קפו), וזה הלשין יהודע: ג שරך. טברך, בטו רפסאות ההו לשרך (טשי נ ח) (קפט) : אגן. כלו עגול, וכן ויישם באננות (שפטות כד ו) (קפה) : הסהר. תרגום ירח, וכן השחרונים (שופ' ח כא) כדרותת ירח (קפט), וכן יקרוו בלשון ישטעל (קג) : המוג, ידוע בלשון רבנן (קג), כמו טסכה יונה (טשי ט ב) (קג), וו"א שפירושו בפי עניינו (קג), וכן אפרשנו בטקומו ואין לו ריע דומה: סגנה. כמו בדברי חכמוני סגינג (קג):

הפעם השנייה

אמרה היא כל טי שהיה רואה אותו, היה תביה ואטר טי זאת הנש��ה בטו שחר, והשיבותי להם אל נתן אנוו ירדתי, וטעט לא ידעתה, אמרה תמייה אני שלא הר נשתי ולא ידעתה שהייתי הולכת בטהרצחה אליך (קג), בטו טרכבות עטוי נדיב הנдол שיט

ו乾坤ס הזו ליעו מענן נוי חזק קילוס הטעון לפי סכטליון דודא פוקלסה ווּה ריעומיה מקלסות הומה על בס מעסיק לומד גונגה אה לסתה ערעד טהו: (קג) ופה יתפרק כי התערוגות וההקליס הנטוכרים וו עס זה, כמה סכט לטייג ולקרוזות (ערלה פ"ה מ"ה) פ"י לסינע, העשות גדר סכיב כרמו, וכן מסורת סיינ לתרה (הנות פ"ג מ"ג) פ"י כן סימניות שעשו חכמים לפדר התורה צפיאס, וכן כהן פ"י גנדלה וגנבלת: (קג)

יהל

למנגד ונקלה נס כרכוד בס מוהל, יعن כי כרכודים ילכו סכיב סכיב כמו גungan, נס שוקון גוכו מהלילים: (קפנ) ופי' סכווי ירכיך, וולמר זה על עוצי סירלייס: (קפל) עיין כימורי בס: (קפה) גהמורת קיז"ד גה"ג: (קפו) הרך וחותם (צמות לה נג) ה"ה נגר ומוון: (קפו) ופי' רצ"י ו"ל בס האל בטגול, וכפי' קמיוס נגה' ו"ל בס, כי האל מוסל כנידיס וכתעטש תוקף, כמו בריר וקיס: (קפה) וכן פ"י ה"ה ו"ל בס: (קפט) וכן פ"י קרד"ק בס, חלי לדמית יהה: (קג) וכן פ"י רס"י: (קג) גלהו"ל יט קרבה מוה קלהון בחלמוד, טקו"ב

כ"י: ה) מיהם פ"י, מרטז זועל, קניגס ג' ט' ולקייט תתק"ב: ו) סוכס מ' ט' מ', קזית פ"י, מוויט ווועל: ז) פגון סוכס בס, וגהית פ"ז: ח) בזירובין פ"ג ב', חיליות סנור, ופי' לט"י בס, רג'ן סנטלו נחפיית כבוי, וכניינו נו לי סנור סכיב, וכן פ"י קרט"ג: ט) כסוכס

שיר השירים ז

ט 37

בשושנים: ד שני שדייך בשני עפרים תאמי צביה: ה צוארכך במנעל השן עיניך ברכות בחשפון על-שער בתרבבים אפק במנעל

בן עוזרא

בעטי (קג), והיה כל רואי צועק אחריו שובי השלוטית, והייתי איטרת להם טה תהוו בשלוטית ישיצatoms כולכם לראותה, כאשר תצאנה שתי טרבות בטחולות לקרהת הטלך, והוא עבר באמצעות בין שתי הטרבות, וזה עניין המחניכים, והוא אומרים מה יפי טעטיך (קג), וענין חטוקו ירכיך שהיו טבושים בכנדר מצויר בטינו חלאיס (קג): שרך. והענין בשרך (קג), אוור בשורה הנור בתנניה (קג), יש בו דעות הסהרוניים (ג), ואחר שדריטה לבניה בשעה היהתה מליאה, אמרה כי זה הפהר שלך לא יחשר איזרו באשר יחזר אור הפהר אחר היוטו שלס: בטנק ערמת חטים. שהיתה נראה ביחסן בטעו ערונות חטים עבה טלית ודקota טליתה, וענין פונה ביטוישנים, אמר כי העיריטה לא הייתה נראה כי יטושנים היו טביבות (ה) :

הפעם השלישייה

מי זאת הנשכפה. כמו טי זאת עולה בז המדבר (לטה ח), והענין על השטונאי שאיתו הוطن הייתה המלווה בבבוח שני (רכ), אמרה השכינה, אל נתן איזו ירדתי טשי לבנטה ישראל טלא וראה הפני אלא אחר השברוי (לג), הפק ווישטן ישבדון ויבעת (דבר) לב (טו) (רכ), נשקהתי לראות האורה הנפנ, אם יש ישראל אדיוקים נטורים ווישרים (רכ), אמרה בנסת ישראל לא ידעתי, והענין דא הרינשתי עד שיטתני נפשי, והענין שאנו כאנדל יוחמלiani הפק ל' פגיס וו סחו הרעותי לנפשי (רו), עד שהורתה להיות ברבבות לאחרים, הפק (רו), אתה על בוצתיתו תדרך (דבר) לנו כת), והרכבתה על בוצתי ארין (ישע' נח יד), והצעם שנתה הנש שתהווה בבוח שני עד שהולידה הננות על ישראל (רו): שובי שובי. זה לעתיד ביזוב ה' את שיבת ציון (תה' קבו א) (רמ) וענין מה היה ביטוישנית. כמו ההרים זגבעת ישבחו לאניכם רנה (ישע' נח

אור

קלפתו, והגמל כי נג יקה מוכר על אפק יקיו נכניות ופסליים: (רכ) וסתוף הפסוק וינגלי גול יטועתנו: (רכ) וכן חז"ל הגנו הרכומות רומו לבני מלה, כהמלה ז"ל מלחות מלאות קרמון: (רו) פ"י נג ידעתי לך מהני כעמי עמי לי רעה נдолה: (רו) פ"י מה שרמי זיקויים כי: (רו) עין רצ"י: (רכ) וכן פ"י ה' ז' ו"ל ז' כן ימלר יסלה נזוכן נזוכן

ראשי

פע' סבויים يولיס כויכס נכל מות וקדס וכן צי נולית וכל וגנש ומיכסיקון בירוקת מגת ומוליס וויליס ניסן: יט) וננילס סס פ' קובץ גלץ, וכברכות ח' ר' כ' יט) צין ביא' י', מ' בכבי רצ' ר' ב' "בריכת"

ראשי

ומסוייגת בנדל סוטnis די לה בנדל קל וחין המכ מכס פולןכו ליכנס קרי חתן נכס לוחפה לכט מנגען לחופה ולמיצת חתונו כל ליזקק לה חמלס לו עיפת דס כחלדל להלמי קלי כופך פניו לדל חאל ולט נטכו נחס ולט עקלב עוקלו יד). קרי סכו מוגבל בדרכו כלה ככלות כלה עטסיס פסט ידו ליטול הומרים לו סל יסלהל כס קו מוסך ידו מבני הנול קרי סוגה בסוטnis: (ד) שני שדייך. סתי סלומות טו). ד"ה מלך וכחן גדול טו): (ה) צוארכך. הקיכל ומוחם בסס זקוביס וגנושיס ולככת גנוית גס כי נס כס מסויים לhook ולמנן כונגלל הבן: סל מוכנות אלטן טבוק ולמנן כונגלל כהן: כן עיניך על סעל כת לניס חכמייך כהאס יסדים בצעלי יLOSELIS הער כת רכת עס ושבוקיס חמוץון תקופות ומולות חמאתס וכיימים לנענין כתמים מוכנות ככרכות מיס יז). ושוד יט לפיק כרכות חמוץון כמו יוניס ולסן מטנא קו הлокח יוני סוכך מפלים כרכיס להסונק ייח). קובלי"ס כלעיז יט): אפק במנעל הלבנון. חייני יכול לפיקו לזון חוטס לה לטין פסט ולט לטין דוגמת כי מס קילום נוי יט חמוט גודל וזקוק כאנדל יוחמלiani הפק ל' פגיס וו סחו הרעותי לנפשי (רו), עד שהורתה להיות ברבבות לאחרים, הפק (רו), אתה על בוצתיתו תדרך (דבר) לנו כת), והרכבתה על בוצתי ארין (ישע' נח יד), והצעם שנתה הנש שתהווה בבוח שני עד שהולידה הננות על ישראל (רו): שובי שובי. זה לעתיד ביזוב ה' את שיבת ציון (תה' קבו א) (רמ) וענין מה היה ביטוישנית. כמו ההרים זגבעת ישבחו לאניכם רנה (ישע' נח

ידל

(רכ) הכהלות מרואה ולט יטניין על דרכיהם: (רכ) פ"י, וכי הומרים לו מה יפו פענייך: (רכ) נמיי תבביטין: (רכ) והו כמו על ברך: (רכ) פ"י ה' ג' כבדירה, ה' ג' כמתינה: (רכ) כי כיה מטנגל כבנימת קיריה: (רכ) באנדו לה כיג נטעי זוניות: (רכ) עין תרגנוס: (רכ) פ"י כהנגו כה כה יטלת הנרעין רק מהר הצער

מקובב

יד מיט פ"ז, כס"ג גב, כס"ט ל' מומור ב', כס"ט ב', מומיר ב', טז: פט) בלהט התקפ"מ: טו) וס מס' כ"סן, צין ילקט בס: יז) עין הוית פ"ז, מירס ס"ס ומי: ייח) צין ביא' י', מ' בכבי רצ' ר' ב' "בריכת"

הלבנון צופה פג'י דמישק: וראשך עליך בברמל ודלה ראהשך פארגמן
מלך אסור ברהטימ: מהדיפות ומהגעמת אהבה בתעוגנים: חזאת
קומתך דמתה לתרמר ושדייך לאשבלות: ט אמרתי עלה בתמר
רישוי

אבן עוזא

יב) (רט): מה יפו פעםך. שיעלו ישראל הומל סעל המל ממלכת
טכל טקים, בעין מי אלה כב עופינה (שם ס, ח) (ר): שרך, סנהדרי נהולה
בחזיו נורן ענולה (ר): בטנק, סנהדרי קטנה (ר):
חצון והמליט המלח וכן הטענות מקלסות
וחסכו ומלחיט המלח וכן הטענות מקלסות
נולח חזק לטענת מלך כל כחיהם לארעומך
ולפקומך: במנדל הלבנון צופה פני
דמישק. רחיyi כוילך בא). וזה בית יעל
לבנון שטה סלמה שהעומד עליו לפה
וינוּה כמה כתיס יט נדמישק. דכל חחר
הטים: ודלה. בלשון ישמעאל קזה
השער (רט): ט בנסני. אין לו
דוּהה (רט), והוא לטעה שט הפרי (ר):
ירושלים נר דמק שטידת להרחב נר
ומטק כב): (ו) ראהשך עליך הכרטל. אז טפליין טלחוט סחומר בון ולחו כל עמי
סלהן כי סס ר' נקלח עלייך וירלו מנק בג). ארוי כוֹן חזק ומלון כסלע הרים וכרכום הוא
ליך פאריס: ודלה ראהשך. קליטה טולות נוילך אלה גמלות קליטה הרגמן: ודלה
ראהשך. על סס טקלינה מודלת על גזה כלוח: מלך אסור ברהטימ. כמו כל מקום
קשה בתמלים סחומר נר אלכו על אחטו בר). לטעים קולין'zel' כה). כן קולין
להתכליה הטענות טקוצין בון טמנאות. דכל האל מלך הסול זרattività קק'ג נקסל
בזה גמלות ובליות טולות רליים לפניו: (ו) מה יפית ומה נעטה. אלר שפרט
קילום כל האל ואל כל רכבי מה יפית כוֹן ומה נעטם לידך כך הצעה סונגנת
להתנג נה: (ח) זאת קומתך דמתה לתמר. רהיינו נוי קומך צימי נזוכרנו סכל
הטענות קיו כרעות ונופלות לפני כלס קלו ותחה טמדת קומה זקופה כתול הזה בו):
ושדייך לאשבולות: דיאל חניכי מישאל ועריש טסי לך כטדים לינק מס דנוו לאחסנות
סאמפניות מסקה כך הס אספינו להניך וללמוד מה הכל טהין יראה כירחוכס בו).
עד כהן קלסוקו הטענות מכחן ווילך לבני סכינה נגנות ישלחל סבין הטענות:
(ט) אמרתי עלה בתמר. מהפה חני בז' חיילות כל מעלה בכס טהנתה ומלחך

יהל אור

ס דרייט, מן הלא יפה למוג, הלא תפה סנדראין
מעטראיס טולטה: (ריג) הר הכרמל כי עז ומוקם,
ויש לי מהנה מפני ההורוב (עמוס ט' ג') גס כי
מלך נרכת ד' נפער רכ, ויהה הכהנה כלוןTEL
טוגע טערות רהסה: (ריד) פ' עין גנע, ווילך
ע' ז דלה רהסך הרגמן, שפי מרחה הרגמן,
וכוֹן טולו סנדראין וכיינה הוחם כס טזוו, להוות
כי הכל נועיס מהוילטס, כלב זיון הטעבר ננטן
המו דרך העזור: (ריכ) מעטראיס טולטה, וכשהס'ר

מקו"ב רשי

ב) יפא"ג' ט': בא) כ"ס מלית זוטה, וכ"ס בתרגום: הב) מית פ"ז, ילקוט יפה, רמו ס"ל: בג) דברois כ"ט י':
בד) במל' ו' ו' כה) מיניינ' ביכלע וועלכע הרכיגקייטיכע פערהען פהיל ליעונטס פון פולטנקליך טוינגן:

כו) מית פ"ז: כו) פין פoit צס:

שיר השירים ז

אָחֹזָה בְּסֶנְסְפִיו וַיְהִי־נָא שְׁדֵיךְ בְּאֲשֶׁרְלֹות הַפְּנִים וַיָּרַי אָפָךְ בְּתַפְוֹתִים :
וַיַּחֲפֹךְ בֵּין הַטּוֹב הַזָּקָן לְדוֹעַן לְמַיְשָׁרִים דָּזָב שְׁפָתִי יִשְׁנִים : יֵא אָנָּי

אבן עוזרא

ריש⁷

על ידיכם כתמוניס סתקדרתו למ סמי צין י' למשרים. תא ריין, בטי יהלך בטישרים כלומות: אוחזה בסנסניין. ולי חומו (טשייל כנ לא) (ריה): דובב. בעניין דברו (ריט), ואולי בטודו דבה (בסד' יד לו) (רכ): יא השוקתו. כתו ואל אייך תשוקתך (ברא' שדייך). ועמך להוננטי מה דרכי טלה תפתי

טמלי כלומות ויסו בטוכיס וטכמים טכינ ערמליים כלומונטס להצעיב דרכיס למפטיס הונך טילדו מיס קענינס סנכטס כח): י' וחכך בין הטוב. זוגלי בתסובויך טיכיו בין הנוב: הוילך לדודי לטישרים. זעיר חני להצעיב להס טהטעמוד כלומונט טיהול חמי נון טלא נפי דורי להבכת ניקול סכוון מן טלא ולט נרמיש ועקיבא: בין הטוב. טכוון דובב טפתי יסניש להזומי קכל יסמחו צו ויודו על חלקס כט): דובב. מלחץ פלומייל בלען⁸ ל). ויסוון לוזן דובל וכך סייח מקוונת חני לדורי וגס כוון עליה בתמר (רכ), כל אחד היה מטהה ואוטר בישידה ויריח אפה שהוא בתפוזים (רכ): וחכך. הוא הריר שתחת הלשון, שהוא דוטה ליין הטהלהך בטישרים (רכט), וירחיש היישן כל בר ישמח הנפש ויעיר הלב (רל), אפרתי להם, הנערת אומרת אני לדורי לבדו לא לכט הפתאים: ועלי תשוקתו, לעשות חצזו (רל):

הבעם השלישית

שני שדייך. שתו תורות (רכג). צוארך, המלך המשיח (רכג): ענייך, הם הגבאים שהוו בתחלה בחשבון (רכט), עתה יהיו רבים, בעניין והיה אהרי בן אשוף אט רוחי על כלبشر ונבאו (Յואל ג א) (רמ): אפק. הוא בהן נדול (רמ), בעניין ישימו קטריה באפק (דברי לנ י) (רמן): ראשך עלייך בכרמל. זהו נחמייה בן חזישיאל שהוא

יהל אוד

ונו': (ריה) עיין (לעיל ה ד) הות כח: (ריט) עניינו סביבה נורו, נפוי טהון ענו חוק כ"כ שזוכל נעמוד בפני כ"כ נזון נורו, לך ישנה לפוי הפעולה כמהונכת עלמו (נתח"ט): (רכז) פ"י טהונית אל תלויות בעלה: (רכז) וזה כטהחותו כסעיפו וחלשה טו סעיף מהל סעיף וילחו, ויריח: (רכט) עיין (לעיל ה ב, הות ו): (רל) כי כן כו טעם בין סמכnis זמפה כלב הגדס ונoston צו תמה לדבר, וירחים נס כטהה יסניש, וכו דומה לו: (רלט) פ"י תשוקתו סוף טקהה עלי לטאות הפה: (רכב) וכן פ"י (לעל ה' ה'): (רכג) הזקוף וושמל קיוומו כהמייה: (רלט) פ"י סקון מעטיס: (רמ) ופי' קרד"ק בס על כל צבר, על יתרה של הרוחים לחיות רוחך עלייה: (רמ) רמו לכאן הנadol מהיהו טבר יטיס קטרות כלפני ולמגיס נויה"כ: (רמן) ופי' בס כה' ויל, יטמו קפואה סקאניס מס:

מקויב רישי

ב(ח) ציין סס: כט) עיין מoit פ"ז, יכחות ג"ז ה', יוטלמי נרכות פ"ב כ"ג, פסי"ר פ"ג ילקוט מקד"כ:
ל) חיינע ועדע סמלטין טועטלען:

שיר השירים ז ח

לְדוֹדֵי וּלְעַלִי תָשִׁקְתָּו : יְכַלְבָה דָׂודֵי נִצְאָה הַשְׁדָה נֶלְינָה בְּכָפְרִים : גַנְשְׁבִּימָה לְכָרְמִים גָּרְאָה אָם פְּרָחָה הַגְּפָן פִּתְחָה הַסְּטָמָר הַגְּנָזָן חַרְמְזָנוּם שָׁם אָפָן אֲתִידָודֵי לְךָ : יְדָהָדָודֵי צָפְנָתִי לְךָ : חַא מַיְיָתְנָךְ כָּאַח לְיִזְגָּק שְׁדֵי אַפְיִי אָמָצָאָה בְּחוֹזָאָשָׁקָה גַּם לְאִזְבָּזָה לֵי : בְּאַנְהָגָה רְשֵׁי

אבן עזרא

טבני יומפ (רמן) [א]: ודלת ראשך. וזה מליחו (רמד): מלך אטו ברהטים. הוא הסביח שהוא אסור, באשר העתיק קדמוני ויל, כי ביום שתרבבה ירושלים נילד (רמג) [ב]: מה יפה. יתחזר בנסת ישראל לנדולתה, וען זהה קיטוך דסתה לחדר, וזה שאטר וסובב צדיק כתר יפרה (טה' צב ינ) (רמו): וריח אפן. הוא הבן הנайл הטעה העילית והתקטר (רמח): וחכך. הם הטעוריות (רמעט): אני לדודי, כי חלק ה' עטו (דבר' לב ט) (רינ):

הפעם הראשונה

יב את דודי. אהבי (ריל), או ריר הלשון (רינכ): יד הדודאים. צפח בדמות צורה אדם (רינ): ב' ח'יו כהוילת התולה לה): הנצו הרטוניות. כסכס גמלים וכקן ספניכוטיס טפל: הנצו. נופל נלו ולאס דימת בتعليق תלמוד סגן חמכתה גמורת ולמיין להוות לו): שם את דודי. סס אליה לסת כבודו ונדי סעם צני ובנותיו לו): (ז') הדודאים נתנו ריח. דודאי סתליים כתומות וכרעות כען סנהמל הכלני כ' וסנה בפי דודאי החנים וגוי, כדוד למחרת מהר מלהר חבל ללה כלכלנה לה). הללו פושטי סלחל עכשו פניות נתנו ריח לט) כס כס אבקץ פניך: ועל פרהינו בל מגדים. יס צידינו סכל מLOT carcav: חדשים גם ישניות סמדאו קופרים עס כי זניות שכחנת עלי ט): צפנתי לך. לסתן ולעוזרך לפניטים גלבוי מא). דבר למחרת לפנמי להרמות לך סקיימות: (ה) מי יתנק כאח לי. סתנו לchromani לך עטסה יוכא למחיו בוגלו רטה א'). ונחמל בו וונח חותס ב': אבטיחך בחוין אשקר. למלה נזיהך מדכיס בסמרק יהל אור

קרני אור

א) ובעדר'א פ' נט, סצמו מיחס נון צמיהל, ונכח (רמג) וכן כהויכ רולן סבניאת מחדלי סלט (ז' קעג) במאיש בן דוד טמי מיחס אנדא סמסיה בן יוסף טמו מהמייה בן הויזלן: בן עמיול ועין בכיהויכ כגרודיל סס: [ב] עין (יב'זות) (רמד) כי קיה עני נדול, וגם החנאג ננאהו וכנויל חייאן לאקלוי'ה עין קטע פ'ב) בכיהויכ מהס סבניא לנא, וכיהר הכרמל סס פניו בין דרכיו (מ'ה ים מג) בדור'ל סכמיאים כנור נול ומייס מקוס מינומטו: זה מלה ענטוותהו כנדול: (רמג) כ'ס (ירובלי כה'ז' פ'ב'ה'ד, הייכה רצתי עה'פ על הלה נמי צוכיה): (רמו) ופי' קרד'ק סס, סיינרף להוחס מהל, כמו בכחוב וטפרתיס לארויף כספ, והנטהרים יכוו כסום לדיקיס וקדוטיס: (רמו) ופי' קה' ו'ג' סס, כחומר דהויב שומד סניות רבות: (רמג) פ' ריח קטרות כהן הנחל המתלה הפלות ומתקשיין ייכה כריה בתפוחים: (רמעט) בעכודתס נערז הקוך: (רינ) ופי' גני לדודי, ואני רואה לךות הלקך ונלהק כמ"ס כ' כי חלק ד' עטז: (רינ) דוויע נפתח הדלת, ואטסע יידותי ומקנתי: (רינכ) וכוו סקסהלאזון נתוך פי הנבקע: (רינ) עין (דלה)

טקו"ב רישי

לא) דט כ"ה ב' ילקוט תתק"ב: ל'ב) חיית פ"ז, כילוינן לט) מווי פ"ז, עירובין כ"ז: ל'ב) חיית פ"ז, כילוינן סס: ל'ב) חיית פ"ז, עירובין סס: ל'ר) מלאת סס, עירובין סס, פדים סב"ב כ"ז: סס: ל'ה) עירובין סס, מדרת סס"ב כ"ז: ל'ו) עירובין סס כ"ז כ"ג: א) כ"ג כ"ז כ"ג: ילקוט תתק"ב: ל'ז) עירובין סס: ל'ה) ימי' כ"ל ב'': ילקוט צבאי' רמו פ"ז, ילקוט מלון כ' יתקן יטב: ב') כ"ק כ"ק

שיר השירים ח

אֲבִיאָה אַלְבִּית אֲמִי תַּלְמָדָנִי אַשְׁקָדْ מֵין הֶרְקָחָ מַעֲסִים רֶפֶנִי :
בְּשֶׁבֶן אַלְוֹ תְּהִתָּ רָאֵשִׁי זִימַנְיוֹ תְּחִבְעָתִי אַתְכָם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם מִהַּתְעִירָנוּ וּמִהַּתְעָרָנוּ אַתְהָאֶבָּה עַד שְׁתַחְפָּצִי : **הַמִּזְבֵּחַ מִןְהַמְּדָבֵר מִתְּרָפְקָת עַל־דָּרְךָ תְּחִתָּה תְּפִזָּה עֹורְרָתִיךְ שָׁמָה**

אבן עוזרא

וחכקס ואנטקס נס ידעתי כי לא יגוע לי תלמידנו. חזר על האם (ר'ג): **ה מתרפקת.** סתクラブת, ואין לו "דוטה בסקרוא", בין עניינו בלשון ישטעהל (ר'ג): **חבלתק.** ליטין הריוון, כמו הנה יחבול און (טה' ז טי) (ר'ג), יותרבן שהוא הלידה, טענין חבליiol יולדת (הוישע זג) (ר'ג):

הפעם השנייה

ועתה לך דורי נצא השראה נליינה. באחת הבקרים (ר'ג). לא נליך אל הטרינה ובעליה השחר נישכיתה, ובתקום הראיו שיט לו ריח טוב שם את דורי בעניין נתתי את ידידות נפשי (ירטיה יב ז) (ר'ג), אם היא הפלך (ר'ג): וטעס הרודאים נתנו רית ועל פהחוינו כל מגדרים. התחברות פה אל פה (ר'ג). ואברה בר' היזמי טתהה לנטק פיך בפרהbia לבנווי, ולא אהיה לבוז בעניין בני אדרב, ועל זאת אסטרה פיי ותנק באה לי (ר'ג), היזמי נהג אותה וטביה אותה אל בית אמי לעניין הכל, תלמידנו (ר'ג), והוא הייתה הייתה מלטהה אותה איך אשקד טין הרקה, עונינה דבר שירקה יותר טין: רטוני. היא הריר שתהה הלשון (ר'ג), או יהיה כטשטו (ר'ג), והנה הדוד והגערה יחד, על בן אברה שפאלו תחת לראי: מי זהה עללה. אסטרה לו: הה שוכבים יחד בברם ויקרא נן (ר'ג), הראית לעולם נעורה שעלה טן המדבר תבקש להתחבר עם דודה באישר עשייה אני פרוב אהבתו בר', ותדע לטה עוררתיך בעבור להזירך דבר אילן התפה, כי בטודטה לו, שלא הרתה אסק וייחפה בר' (ר'ג), כי אם תחת התפה, על בן ריהך בתפיה בעצי העיר, כאשר אסטרה לו ב恰恰לה שהיזמת מטהה וטהמדת לשבת בצלו, ולהיות שפאלו תחת ראשה:

אור יהל

להיכס טוּס: (ר'ג) פ' י' סטיס קרכ' ברכ' חיוטיא, ופי' מסרטיה ניד חיוטיא, וכמן נאיפך, והוא פ' נאש טל פלאס כאנרכיה, כוּה הלמד להוּת, לוך לאבקה מײַן הרקה': (ר'ג), האה רפֿך מלען ערניאת שמורה על הבוד ודעיקות, ועניינו מתרפקת, מפֿדְקָת ונטענות פל דודס, וכן דורך מהוואדים להטיל ורואה על יוּהרוּ: (ר'ג) וכן פ' כה' ז'ל, כמו "הכלחן חטַק", וכן יסיס הכהוב בס, והלה טילל, וככל כלדר נמ"ט: (ר'ג) כן יקרלו מכהנו כיולדת, וכתייז תמורת ה'ה' ביגניכס, וכנטעס קאנלה ממך טמך, ר'ל סאנלה חכלי ידה עין רט'ז: (ר'ג) הרגנוס ונטוותה (יחסוקעל טז) וכפנגה: (ר'ג) ופי' היל"ק בס, מהנטה מ

מקוב' דישי

ד' ג'ט: ג' ז'ק כתרגוס: ה' ציין סוויה פ'ס: ה' ועיניו קיבר' ודעוק:

ל' י' ז'פ' ז'ל, וככיהם בס: (ר'ג) פ' י' וההתיאו היי נכח לוכר, הלה נכח לניכסה, ומושב על פלאס כאנרכיה, כוּה הלמד להוּת, לוך לאבקה מײַן הרקה': (ר'ג), האה רפֿך מלען ערניאת שמורה על הבוד ודעיקות, ועניינו מתרפקת, מפֿדְקָת ונטענות פל דודס, וכן דורך מהוואדים להטיל ורואה על יוּהרוּ: (ר'ג) וכן פ' כה' ז'ל, כמו "הכלחן חטַק", וכן יסיס הכהוב בס, והלה טילל, וככל כלדר נמ"ט: (ר'ג) כן יקרלו מכהנו כיולדת, וכתייז תמורת ה'ה' ביגניכס, וכנטעס קאנלה ממך טמך, ר'ל סאנלה חכלי ידה עין רט'ז: (ר'ג) הרגנוס ונטוותה (יחסוקעל טז) וכפנגה: (ר'ג) ופי' היל"ק בס, מהנטה מ

מקוב'

ד' ג'ט: ג' ז'ק כתרגוס: ה' ציין סוויה פ'ס: ה' ועיניו קיבר' ודעוק:

**חַבָּלְתָךְ אֲמֵךְ שַׁמֶּה חַבָּלָתֶךְ : וְשִׁימְנִי כְּחוֹתָם עַל־לִבֶּךְ בְּחוֹתָבֶךְ
עַל־זִרְזַעַךְ בְּירַעַזְה בְּפִזְעַת אַהֲבָה קַשְׁתָה רְשֵׁפָה רְשֵׁפַי
רְשֵׁי**

אבן עזרא

כ"ל הומלת נקצת חנת דודת מחת כתפיות
ועלרטין זוכת כי בתקנית הכל סיינ כי נסוי
על רלהי כמיון פוח זס עולרטין ז). וכן זוכת
לצון חנת חזת נערוים כמעולרתם ולט דודת
כלילות כטנווות עלי מפקב מחבקטו ומנסקתו:
שםה חבלתך. הכרי חמכוו טהקב' קקלח
המו זס נקייה לך לאס: חבלתך. לצון
חכני يولש ח). חבלמן צהו לה חכליס ממך
כינוי גני יהוני ט). אלו ממי: (ז) שיבני
בוחזם. בטניל לומכח הכבת תחנתמי על
לכך מלוי טכתי ותרכח כי עוז כמות הכבת
ההכבת טהכטיך עלי כנרג מיתמי טהו
הכרמת מליך ז): קשה בשאול קנאה.
כתגר טנטקינו וסנתגלו כי מהומות כסביב
קנאה כל מוקס היינפלמנט בלא"ז יא).
לצון לחיות מלכ' נקס: אש שלhalbת
יה. רביס סל הז חזקה ככלה מכח טלהבת
סל ניכנס טעס זוקף בגודל בגוך על רביס
מלמדנו על פינט הז טריון דטוקט לטבקת
שהוא דודה, דע כי תחת התפוח עוררתויך,
הענין כי היה אסור ויישן (רעג), ולא התרתיך כי אם בתפלתי,
כענין תפוחוי זהב במטבעות
כמספר דבר דבר על אפנוי (טשי לי א) (רעג), ותפלותיו באילו הם הילידוך (רעג):

הפעם הריאונה

ז רשותה. נחילה (רעג), ובן ובני רשות יגבייהו עופ (איוב ה ז) (רעג): שלhalbת יה
מחלוקת בין אנשים המטורה אם היא טלה אחת או שתיים, והקרוב שהייא
שתיים (רפ), וסתיכת השם (רפ), כמו כחררי אל (תה' לו ז) (רפ), ושאין שלhalbת
שורש (רפ), ובmorpho שלhalbת (זיהוקאל בא נ) (רפ), והגה היא טלה מרובעת
יהל אור

(רכח) פ"י הטרלה, מלזון קומל נא ולין (זוף, יט ז): כלומר בס נגוויס עס הרטוי נקס, בן דנבר זהום
(רפ) פ"י לרות ניזרעל חס פכהה קאנפן, הס יט דכוור על הפניות קרחות ונה נגוזות סוד להר.
(רפ) פ"ז כלון לדורי תפלי ותהיינמי כהלו זס יילדוך
בחס מעשים טונזים מהל למענס מיד יגולו: (רעג) כ"ג
ונגהומ מג נחוקות נ, חנקומל ב נחוקות נ
בנגיד זו נ, ירוזלמי חנעית פ"ה כ"ה: (רעג) דנרי
הטגובה הנומפת גנולחה כחמידה, וולומרת מייחנד
כלהם לי וכואה כלנוקות הולגן, והס זומרי כמנות גלניות
ומנכיות לנמר הממות נפרטיג נס כמתה, זהה הוה
המתקן כהון מסקו: (רעג) עיין (געיל ב לה' יה):
(רעג) הכרמו ימין נCKER, ושמאל נערב: (רעג) עיין
לעיל נ הות נג: (רעג) וכלהן קלי על הגהולה
כעתילה: (רעג) עיין (סניד' נה מ): (רעג) ופי'
ארליך, טלהבת כמו להבנה, זומך להבנה אל
בז כה' זל, כוות תפוחוי זהב נמלפוי כספ, טלהבת
מקו"ב רשיי

ז) עניהם כטנווות, עיין טעון כסלא טוך יפק, פ"ח: ח) כווצ' יב י'ג: ט) ירמי"ס י' כ' ועין מווי:
ימין פוקן ווינן וכל הוע למות ניכס: ז) עיין קוית פ"ז: י') עיין קוית פ"ס: יא) דים ערלייפלונג:
פ"ם

שיר השירים ה

בב 43

אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי תְּהִלָּה : מֵימָם רַבִּים לֹא יִכְלֶנּוּ לְכֻבוֹת אֶת־הָאֶחָדָה וְגַהֲרוֹת
לֹא יִשְׁטַפּוּ אֶבֶןְתִּן אִישׁ אֶת־פְּלַדְתָּו בֵּיתוּ בְּאֶחָדָה בָּזֶה יִבְאֹזֶן :
חָאַחֲתָ לֹאֲנוֹ קַטְבָּה וּשְׁדָרִים אַיִן לֹהֶה מַה־גְּעָשָׂה לְאַחֲתָנָנוּ בְּיוֹם שִׁידְבָּרְבָּה : ט אֶסְ-חָוָמָה הָיָה נְבָנָה עַלְיהָ טִירָת בְּסֶף וְאֶסְ-דָּלָת הָיָה נְצָוָר
עַלְיהָ לֹהֶת אַרְזָה : אַנְיִ חָוָמָה וּשְׁדָרִי בְּמַגְדָּלוֹת אוֹ הִיּוּתִי בְּעִינֵינוּ בְּמַזְאָת
שְׁלָום : יָא בְּרָם הָיָה לְשַׁלְמָה בְּבָעֵל הַמּוֹן נְתָן אֶת־הַבָּרָם לְנְטָרִים

אבן עוזא

יב לומל לך סל סלאכת יס: (ז) טים פארבע אותיות (רפ): ט נצור עליה. (גפ).
רבים לא יכלו לבבות את האהבה. לשון נקבה על משקל מה היוצאת הזאת
על סכינס כלפון כספיס נפל עליכס לסון (וברי' ח ה), והטלה טן טצא (רפ), ונעלם
לה יכזו: טים רבים. מהוות יב): וגהרות.

סלייס ומיליכס ג): לא ישטפו. טל ידי חזק ולחימה ומי עלי ידי פטו
וכמתה: אם יתנו איש את כל הון ביתו. כדי למיל חכמתך: בוז יבוזו
לו. כל חלה קקבי' וכית דיעו מעמידים סכך כנסת יטראל מתרפקת מל דולס
עתה יד): (ח) אחות לנו. בחתמייס סכיה מטהחה ומתחברת ומתחזה לכווית
עמנו ושיח קעיגס ומקענטה חת ערמא מצל סלהומת כענין סנהמל לע מלובקס וגוי טו).
סכס מקטייס ערמאס: אחות. לסון חיימי טז). חלו קרעיס טהיין מטהחין ז):
וישדים אין לה. כענין סנהמל צנגולות מלרים סדים נכוו יח). בגיעט עט האhole
הכל זו סדים חיין לה פדיין לה בגיעט עטה לטע דודיס: מה נעשה לאחותינו ביום
שידבר בה. כסהומות ממלחסים טליה להכמידה כענין סנהמל לכו וככמיס מנוי יט):
(ט) אם חומה היא. הס חזק כהומפה וצירוףה להיות כנדס כחומר נחצת סלה יכמסו
לתוכה רולה לומל סלה תחתנן בס וכט לה יכוו כה ולו מחתמה לאס: נבנה עליה
טירת בסף. נסיכה לה לער מביך ולכתר ולנוו ונכט לה חת עיר הקדש ובית הכהילה:
ואם דלת היא. כסוכת טל לילס וצקיק טליה סייח נפתחה חט טיה הס מפתח לסס לכווית
הס נחים כה וטיה באס: נצור עליה לוח ארז. נסיס נדלים נסרים כל טז
כיניקיס וסתולעת גולרמן וווכלטן וכנסת יטראל חומלא: (י) אני חומה. חזקה כהכחת
דווי: ושדי במנדרות. חלו נמי כנויות וכתי מדרכות חמניות חת יטראל בדורי
טולס ב): אז. כהMRI זחת: היתי בעיניו במויצאת שלום. ככלת סהומאות סלימה בא).
ומולאות טלוס כבית כעלת: (יח) ברם היה לשלהמה. וו כנסת יטראל בב) סנהמל כי
כרס ט' לנחות בית יטראל בג): בבועל המוון. צירופים סכיה רבת עט וכמוון רב.
כעל לסון מיסול כמו מכnel גד בכקעת פלגן כר). נתן את הכרם לנטרים.

יהל אור

פני נסכים פניהם (ישע' יג ח) מה פסי סלאכין כמו חיון כבורה טצת (ט'ב יט כב) וכן כתב מהנו
הופיעו: (רפ) "סלאכין": (רפ) פפי' מהה' ו"ל טויה, וגעלה" האלף כמנינו, אך כרוכ הספרים
כמה יהו על כטוצאת שלום ולה נצור עליה הגד' כטוא ותאלף צויר, וכן כההההההההההההההההההה
וט'ס הו': (רפ) וסדרנו מלה: (רפ) וכן כחכמתה צי "נמקה ספרים כ' הגד' צויר, וכטלף מהה,
צ' נמקה ספרים כ' הגד' צויר, וכטלף מהה,

מקו"ב דש"

ילקוט תהתק"ד, ומכינו תפיס וקסוע דלונק: יז) מוקט
כ'ז ט' ב' מומור ט'ז ל', ילקוט תהתק"ל: (ח) ימ' ט'ז ו' יט) מוקט טס,
ט'ס, ט'ס, ט'ס וכמיוי: יד) מוקט טס, ט'ס, ט'ס, ט'ס, ט'ס, ט'ס, ט'ס,
טהתק"ל: (בא) פסחים פ'ז ט'ז ט'ז, כחותות ע'ט כ' (בב) סווית
ט'ס: (בג) יטע' ס' ו' (כד) יטע' יט' ו': עיין

מקום שם כרטים רבים [א], והעומד על זה טספֶּה כדי שיהיה לה בכור על כל החבור (רפס), אולי יתמה למטה אומר כאן החותמות (רלד), וזה הטעם נקנה לה חלי בלחון ישמעאל בעבר קצר דעתנו, כי לא בתם (רלא), שם הקשורים הרואים לבלה (רלו): נדע מלשון הקודש כי אם הכתוב במקרה שהוזכרו עלייה, והענין נביאה בטזר (רלא), נצור ואמ דלה היא. שכבר נפתחה (רלא), הפט טירת כסף עליה, שלא תראה (רלא), הפט טירת כסף שכל הרואה על החותמה טירת כסף יבוא לראותה, אטרה הנערת אני חותמה, ושדי נדלן ונכונו, והענין אעפֶּי שדרי נכונו (ס), בתולה אני, אז הייתה בעיני החושד אותי בטעצת הקדש (ז) [ב], על בן כל מלאה שלא ימצא לה חבר במקרא ויש לה דotta בלשון ישמעאל נאמר אולי פירושה בן אעפֶּי שהדבר בספק [ג]:

נשלם הפירוש מהפעם הראשונה

הפעם השנייה

ועתה דודי שיטני בחותם על לבך, הדיביקני אל לבך בחדבק החותם באצבע בן הדיביקני (רלא), ואני על זרועך (רלא): וענין בו יבוזו לו, היו בני אדם מלעוניים עלייו: אחות לנו קטנה. אטרה הנערת אחד מבני אטי חסדר אותו ואמר לאחיו אחות לנו שטנו נוטרה את הכרמים, והיא הייתה באותו הזמן קטנה, מה נעשה לאחותנו ביום שידובר בה להנשא: אם חותמה היא. אם שפירה את עצמה, והיא בתולה (רלא), נבנה עלייה טירת כסף, והענין כי נשים בניין חשוב על החותמה וכמותם רבים: אם ייתן איש. כמו המן

הפעם השלישית

שיטני בחותם. אלו דברי בנטת ישראל לשכינה שאיה רבוקת לך לעולם, וענין מים רבים הם האותות הנטשות לטים, כענין יטני מים רבים (טה' יח' ג) (טנ), הכרם שלו, בעבר שיביאו לו בפrio הטטרים שכרו אותו אלף כסף:

יהל אור

היהל, והרי כיו נעה בעדות מסורת: (רפט) כת' י' ול' י' נמר כל מה טפי' כמה פעמים נחכו כזו המלות כלwon ישמעאל, כמו הפטול (ה' יד) רפלוי (ב' ה): המלינה (ב' יד) פרלט (ל' ג) ועוד ומוד: (רל) וכן כתכ נס' (טא' ברולט) כי לאון הקדש ולסן מרנית ולסן קדר טפה לחת סיטה ודנרים מהדייס, וככש הותיות הנגרן כסלמתס ירחכו. (פי') הותיות הכרון טס בעטס לרוב מלחכים נתכוות כפתח) וירתיינו (פי') ירמיינו נס מה הטות הסר לפניות כפתח) לדגר כס, והותיות אהוי' וסימני המדריס והונוכם סות, ופעל הקל וככנדיס ונפטל והתפעל, ועוד כי ברוב צמות גס צפליים נחלקה בג', לאונות טוה נחותיות לו הס קרוינס: (רלא) ה' נן: (רלא) פי' וו' סהני על זרועך: (רלא) ורמי נסמו עלייה בעל חומה גורלה: (רלא) מנדריס רביס נס' ער'ס כיז' ה') סמיינו כמה חיוך תלמידים רלווס מלזון מרמי וערמי: [ג] ומטעם וס נמר כת' ויל' קרבת פמיס נצלה בלבונות הלה טס מה מללה הקס סגמו כמו שמלר לוח הרז: (רלא) וזה כי מין חכיות כימיקס: (רלו) וכן כי פיר טיל טל ובכ', וומר רכ'ס מהר', ורוטלים לדבבם לדעוויל לייה ר'ט לדעיתהו (בכת נט רע'ג): (רלא) ה' נל טס טיה פרואה ולט טמרא מה טמבה: (רלא) ויהיה נדור, מן וליה טליה (דרכ' כ' יכ): (רפט) פי' סמגנו פליה ננות מרן כל'ה חרחה: (ט) פי' טפס' זבלי מגנולות וכוכנו: (ט) ולמ' נחרו כי עוד כנתהילה: (טכ) כי המגדלות ננד הומה כהדים ננד גנוו: (טג) ומייג'ט טס 'זובי ממעמין סגילין': (טד) וככהתוכס' ס' מה מי' אגאר בעומס והרכיס' ותוונ' עטס 'יתמארית עטמיה לדניין': (טז) כמו קראת תקופין וחסיניהם': פלרכ

קרני אור

[א] הנקוט טסlein לו רע גאנץ, ולט נט מקומו לייס ולגעתי נעל טס כום טס נירק נטך, כמו דליתל גויס מועד קטן, בית כבב' כום שלט בעמק לסר מינט לינק לפסקום, ובית סלמיין טול סלט נסכל. וסמן כום טפע מס רב, כמו כליהית מה כל סקמוני כגדל טס (מ' כ' י'ג) וווען כי סמוקס טס סיכ' שלט רפכת רליס לכל כמן טס יסראל לן נקלם צנס נעל פמן, כי כום מיוד ומוקן לכל הפטן נכום טמיס (כר'ל): [ב] וכן כתכ כת' ויל' (ברלה' ל' ל'ז) כי כב' לטונות (פי') נסן עכירות ולסן יטעלל) וכחים ממסקם מהט סיון וכן ליטר קמנר (כוויי מלמר זכי טי' ס'ס) וסיו הלו דלאט לטונות משותות ומתחמיות כלרמיות וככעריות וככעריות כטומייס, וכבליכומיס, וכטימוטיס וכו', וכן היל' (מגילס י'ס ה') למ טוי יושי רבען מלוי' וטעלתיס במטטטי סמיאט טמוץ ליטמי עיישי וכו', וכן קוו' רעני מלוי' סאנק על ד' יקנן, טמוץ ליטמי עיישי וכו', וכן נס' ער'ס כיז' ה') סמיינו כמה חיוך תלמידים רלווס מלזון מרמי וערמי: [ג] ומטעם וס נמר כת' ויל' קרבת פמיס נצלה בלבונות הלה טס מה מללה הקס סגמו

כמו שמלר לוח הרז: (רלא) וזה כי מין חכיות כימיקס: (רלו) וכן כי פיר טיל טל ובכ', וומר רכ'ס מהר', ורוטלים לדבבם לדעוויל לייה ר'ט לדעיתהו (בכת נט רע'ג): (רלא) ה' נל טס טיה פרואה ולט טמרא מה טמבה: (רלא) ויהיה נדור, מן וליה טליה (דרכ' כ' יכ): (רפט) פי' סמגנו פליה ננות מרן כל'ה חרחה: (ט) פי' טפס' זבלי מגנולות וכוכנו: (ט) ולמ' נחרו כי עוד כנתהילה: (טכ) כי המגדלות ננד הומה כהדים ננד גנוו: (טג) ומייג'ט טס 'זובי ממעמין סגילין': (טד) וככהתוכס' ס' מה מי' אגאר בעומס והרכיס' ותוונ' עטס 'יתמארית עטמיה לדניין': (טז) כמו קראת תקופין וחסיניהם': פלרכ

שיר השירים ח

בג' 45

אִישׁ יָבָא בְּפְרִיוֹ אֶלְךָ כַּסְףׁ : יְבָרְמֵי שְׁלֵי לְפָנֵי הָאֱלֹהִים לְךָ שְׁלֹמָה וּמְאֹתִים לְגֻנְטָרִים אֶתְפְּרִיוֹ : יְגָדֵשְׂבָת בְּגָנִים תְּבָרִים מְקַשְּׁיבָנִים

רש"

אבן עוזרא

הרשע (ס"ה) (ד). לענן יהיה שלא יוכל לשנות דת ישראל, כי המקום הוא שומרתו, כגון אתה ה' תשטרם (תה' יב' ח), שהוא חוזר על הפקה הראשון שהוא אמרות ה' אמרות טהורות (שם שם ז) (ז'): אחות לנו קטנה. תאמר כניסה ישראלי, אחר שהתחבר עוד נשארה לנו אחות מעבר לנهر כיש (ז'). או הם שני המתוות וחציו המטה (ס"ה): ביום שירודבר בה. ביום הנחטה, בסוף דברו על לב ירושלים (ישע' ט' ב) (ט'): אם חומה היא, אם שטרה עצמה ולא יצאה טהרת נכין לה מקומ וטירות טליות כסף ונלך בשכילה: ואם דלת היא. שלא שטרה המצאות ופתחה לכל, נזר עליה (ט'), ונגענה שלא תבא אלינו, ענתה היא ואטרה אני חומה שומרת דתוי היהתי, תורה שבכתב תורה שביע"פ היה לו אז יהיו כל ישראל בשלום: כרם היה לשלה. הם ישראל שלמה היה טלך על כולם, וזה העניין בבעל הטון, שככל החthon היה שלו, והוא סבב לחתה הברים לנוטרים הם מלכי ישראל: וכן אין אלף כסף. עשרה השבטים שהיו לנוטרים וכל שבט טאה כסף (ט'ו):

הפעם השנייה

ואני לא עשתי כן, אלא ברטי שלי לפניו, וחורה מלענת ואומרת לך אתה שלמה האלך שלך. וירושחו הנוטרים השוכרים טאות, אני איני רוצה סטונן ולא קרן ורוח, אלא להיות ברטי שלי לפניו שהתחברתי בו עם דודי, והוא יותר תענג לי מכל ספון. אטר דודה בשאת בננים שיש בתוך הכרם אל תריסי קולך כי החברים יש לי, והם סקשייבים לקולך, ועתה השמייננו ואטר לי ברוח דודי, באילו תחשבי שאנו עטחים שלא יחוורני שאני עטך בכאן, כאשר אטרת לי בתקילה;

הפעם השלישית

ברטי שלי. אטר שלמה ברוח הקדש, וזה הכרם כולם שהיה לי עוד יחוור להיותו לפניו:

קרני אור

(ס"ה) סלה לפוקול הלו גנוו מהצורות עשרה לפיס כבל נלס'יק, גאנטו טמץ'ין לפס עוד מנער נטז'יט: (ו) כ"ט כספ' עיין צימורי סס, סכוול טולב נפי מטענות כבל נפה'ן ג'מ' מיליאן פרהנק, ולפי מטענות כיכודיס לסך יוൾ ממלה מייליאן פרהנק: (ט') וכן פ' ה' זע' סס "יתכן להיות מס' חממרס", על מהירות הסס, ותלרגנו פל המפיה נסס. (פי') על פ' סכתוב הטעמה נ'יר ופ'רגנו פ'ו, ופי' על ההונגה נס: (ז') והס כי מטה: (ט') ויסיטס כי מלטה גאנקה כי גראטה טונס, כי לכמה מיד ד' כפליס וגנו' ופי' ה' זע' סס, כפליס מגרות טלקה כל נוי: (ט') גאנגה מעל מלחה: (ט'ו) כ"ה (מדרך זוטה) וכונן ציליקוט המכסי עלייסמי נל 105 במס הגדלה ס"ט וכח ברה"ח

יהל אור

(ס"ה) סלה לפוקול הלו גנוו מהצורות עשרה לפיס כבל נלס'יק, גאנטו טמץ'ין לפס עוד מנער נטז'יט: (ו) כ"ט כספ' עיין צימורי סס, סכוול טולב נפי מטענות כבל נפה'ן ג'מ' מיליאן פרהנק, ולפי מטענות כיכודיס לסך יוൾ ממלה מייליאן פרהנק: (ט') וכן פ' ה' זע' סס "יתכן להיות מס' חממרס", על מהירות הסס, ותלרגנו פל המפיה נסס. (פי') על פ' סכתוב הטעמה נ'יר ופ'רגנו פ'ו, ופי' על ההונגה נס: (ז') והס כי מטה: (ט') ויסיטס כי מלטה גאנקה כי גראטה טונס, כי לכמה מיד ד' כפליס וגנו' ופי' ה' זע' סס, כפליס מגרות טלקה כל נוי: (ט') גאנגה מעל מלחה: (ט'ו) כ"ה (מדרך זוטה) וכונן ציליקוט המכסי עלייסמי נל 105 במס הגדלה ס"ט וכח ברה"ח

מקורי ב רשות

כה) פ"ז מדרת מות, מדרת ווטה: פנו עיין גולגולת, וכלה ו מלונגה: כו) עיין פ' רצוי גאנק כ"ג פ' ה', מדריס ס"ג ב' עס"פ מדס נלו כ"ג ב' ד"ס פ'ן מלונגה: כה) יט"י ס' יט' יט' סכלן (עוול ל' י"ז) מגהה ו' מלה שמלאן, נלו ו' כספ'

שיר השירים ח

לְקוֹלֶךָ הַשְׁמִיעַנִי: יְדֵ בְּרַחַן דָּוְדִי וְדָמָה־דָּלָה לְצָבֵל אָז לְעַפֵּר הַאֲלִילִים
עַל חֶרְבִּי בְּשָׂבִיעִים:

סכום פטוקי דשיר השירים מאה ושבעה עשר. סימנו וחבך בין התוב הילך להודי. ופרקיו שמנה והרטו נגילה ונשמה בז'. וחציו נרד כרכוב:

ריש'

אבן עזרא

האלף לך שלמה. יאמר לטישיה שהיא בנו גניש כל מליס וווננה נמי בנטום וככני ויקרא שלטה (ז'יכ'). האלף לך שלטה יחוורו מלרכות: חברים טקשייבים ל科尔ך. מלחמי הפלת חכלייך פמי מלכים זונמתק מקדיניס וכחים נטעוט קולך נכת נסיטויה (ל): והזהה (בניטין), אסלה שבינה היושבת בוניות, את נסת ישראאל כתה יתאוו הטלאכיס לשטווע את שיריך, עננה בנסת ישראאל אס פוב בעני דורי ברה טהטלאכיס, ורד אל הרוי בשטים, הם הרוי ציון כי שם צוחה (ה) קך ויריעו כל במי מלכים לב). (יד) ברח את הברכה חיים עד העולם: **דורי.** יונן בגולה כולה וכדרו מביציאט: ודמיה לך לצבי. למאל גנולט וכטלה פליגט על קלי בנטים פום גל קמליה וכית מקודע טיכנה נמקלה צימינו חמן (ג):

נסלם פירוש שיר השירים, תהלת ליווצר אורים

יהל אור

רבען זען סכוונתו על המדרת זוטה: (ז'יכ') עין לעיל ה' נפעס קרלה נסota מות ר' :

מקו"ב ריש'

(ה) עין מות פ"ט : לא) חייכ להו : לב) סס וסס : לא) צין מות סס :

